

Fremsat den 9. november 2016 af social- og indenrigsministeren (Karen Ellemann)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om psykologer m.v.

(Offentliggørelse af tilsynssager, adgang til at give påbud, ændring af Psykolognævnets sammensætning m.v.)

§ 1

I lov om psykologer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 229 af 8. marts 2012, foretages følgende ændringer:

1. *Overskriften* til kapitel 1 affattes således:

»Kapitel 1

Titelbeskyttelse«.

2. § 1 affattes således:

»§ 1. Ret til at betegne sig som psykolog har kun den, der ved et universitet eller anden højere uddannelsesinstitution har bestået kandidateksamen i psykologi eller dermed ligestillet eksamen.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som autoriseret psykolog har kun den, der har fået autorisation som psykolog efter § 2.«

3. Efter § 1 indsættes:

»Kapitel 1 a

Meddelelse af autorisation«.

4. I § 2 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Ret til at få autorisation som psykolog har endvidere enhver, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, som kan ligestilles med de i stk. 1 nævnte uddannelser.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

5. I § 2, *stk. 2*, der bliver *stk. 3*, indsættes efter »Autorisationen«: »efter stk. 1 og 2«, og », der fører en fortegnelse over meddelte autorisationer« udgår.

6. I § 2, *stk. 3, 1. pkt.*, der bliver *stk. 4, 1. pkt.*, ændres »må antages at være farlig for sine medmennesker under udøvelse af virksomhed som psykolog enten på grund af udvist

grov uduelighed eller på grund af sygdom« til: »opfylder betingelserne for fratagelse af autorisation, jf. § 3, stk. 1«.

7. I § 2, *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, ændres: »meddelelse af« til: »behandling af ansøgning om«.

8. Efter § 2 indsættes som nyt kapitel:

»Kapitel 1 b

Tilsyn og tilsynsforanstaltninger

Tilsyn

§ 2 a. Psykolognævnet fører tilsyn med faglig virksomhed, der udøves af autoriserede psykologer, og med autoriserede psykologers egnethed til udøvelse af erhvervet.

Stk. 2. Psykolognævnet kan som led i tilsynet optage sager til behandling som følge af en konkret henvendelse om en autoriseret psykologs virksomhed, såfremt nævnet finder, at der er tilstrækkeligt grundlag for at rejse en tilsynssag.

Stk. 3. Psykolognævnet kan endvidere som led i tilsynet af egen drift optage sager til behandling, såfremt nævnet finder, at der er tilstrækkeligt grundlag for at rejse en tilsynssag.

Stk. 4. Psykolognævnet kan afvise at iværksætte en tilsynssag på baggrund af en henvendelse om en autoriseret psykologs virksomhed, jf. *stk. 2*, når sagens genstand eller det forhold, som sagen vedrører, ligger mere end 5 år forud for det tidspunkt, hvor nævnet modtager henvendelsen.

§ 2 b. Autoriserede psykologer er forpligtede til på begæring af Psykolognævnet at afgive alle oplysninger, som nævnet finder er nødvendige for gennemførelse af tilsynet, samt at medvirke ved tilsyn efter nævnets nærmere anvisninger.

Stk. 2. Psykolognævnet kan anmode arbejdsgivere for autoriserede psykologer om at afgive oplysninger, som nævnet finder er nødvendige for gennemførelse af nævnets tilsyn.

Kritik

§ 2 c. Psykolognævnet kan i en konkret tilsynssag træffe afgørelse om at udtale kritik, hvis en autoriseret psykolog har tilsidesat eller ikke levet op til sine forpligtelser efter kapitel 2 i denne lov.

Stk. 2. Har den autoriserede psykolog i væsentligt omfang tilsidesat eller ikke levet op til sine forpligtelser efter kapitel 2 i denne lov, kan Psykolognævnet træffe afgørelse om at udtale alvorlig kritik.

Stk. 3. Psykolognævnet skal i sager, hvor nævnet efter stk. 1 eller 2 udtaler kritik eller alvorlig kritik, supplerende udtale sig om kritikens betydning for det arbejde, som sagen omhandler.

Skærpet tilsyn

§ 2 d. Psykolognævnet kan for en fastsat periode, der kan forlænges af nævnet, iværksætte skærpet tilsyn med en autoriseret psykolog, såfremt nævnet finder, at psykologen har udvist alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed.

Påbud

§ 2 e. Psykolognævnet kan give et fagligt påbud til en autoriseret psykolog om ændring af dennes faglige virksomhed, hvis nævnet finder, at psykologen har udvist alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed.

Stk. 2. Psykolognævnet kan, når der er begrundet mistanke om, at en autoriseret psykolog er uegnet til udøvelsen af erhvervet som følge af forhold nævnt i § 3, stk. 1, nr. 1 og 2, give den autoriserede psykolog påbud om at lade sig underkaste en lægelig eller anden sagkyndig undersøgelse og medvirke ved kontrolforanstaltninger.

Stk. 3. Psykolognævnet skal i afgørelsen om påbud efter stk. 1 og 2 anføre de forhold, der begrunder påbuddet, og som den autoriserede psykolog pålægges at rette op på.

Stk. 4. Social- og indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om indholdet og gennemførelsen af påbud efter stk. 2.«

9. Før § 3 indsættes som ny overskrift:

»Fratagelse af autorisation«.

10. I § 3, nr. 3, ændres »hvervet« til: »psykologens faglige virksomhed«.

11. I § 3 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. En autoriseret psykolog kan fratages sin autorisation, hvis pågældende overtræder et påbud udstedt i medfør af § 2 e.

Stk. 3. Psykolognævnet fratager en psykologs danske autorisation, som er meddelt her i landet på baggrund af autorisation i et andet land, hvis autorisationen i det andet land bliver frataget den pågældende eller på anden måde mister sin gyldighed.«

12. Før § 4 indsættes som ny overskrift:

»Fremgangsmåde for fratagelse af autorisation«.

13. I § 4, 1. pkt., indsættes efter »fratages«: »efter § 3, stk. 1 og 2«.

14. I § 6, 1. pkt., indsættes efter »autorisation«: »efter § 3, stk. 1 og 2,«.

15. § 8 ophæves.

16. Før § 9 indsættes som ny overskrift:

»Generhvervelse og fraskrivelse af autorisation«.

17. § 11 ophæves, og som nyt kapitel indsættes:

»Kapitel 1 c

Offentliggørelse af meddelte autorisationer, autorisationsændringer og andre tilsynsforanstaltninger

§ 11. Psykolognævnet fører en offentlig fortegnelse over meddelte autorisationer, generhvervelser og fraskrivelser på nævnets hjemmeside.

Stk. 2. Social- og indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om sted og form for offentliggørelse efter stk. 1.

§ 11 a. Psykolognævnet offentliggør med navns nævnelse domme om fratagelse af autorisation efter § 3, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Psykolognævnet offentliggør med navns nævnelse afgørelser om midlertidig eller endelig fratagelse af autorisation efter § 3, § 5 og § 7, stk. 2. Der kan ved offentliggørelse efter 1. pkt. ikke ske offentliggørelse af oplysninger om, at sagen oversendes til politiet.

Stk. 3. Bliver en autoriseret psykolog i medfør af straffelovens § 79, stk. 1 eller 4, ved dom eller kendelse frakendt retten til at udøve hverv som autoriseret psykolog, skal anklagemyndigheden give Psykolognævnet meddelelse herom. Psykolognævnet offentliggør med navns nævnelse de i 1. pkt. nævnte afgørelser om frakendelser.

Stk. 4. Social- og indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om periode, sted og form for offentliggørelse efter stk. 1-3.

§ 11 b. Psykolognævnet offentliggør med navns nævnelse afgørelser om:

- 1) alvorlig kritik, jf. § 2 c, stk. 2,
- 2) skærpet tilsyn, jf. § 2 d, og
- 3) fagligt påbud, jf. § 2 e, stk. 1.

Stk. 2. Der kan ved offentliggørelse efter stk. 1 ikke ske offentliggørelse af oplysninger om, at sagen oversendes til politiet.

Stk. 3. Afgørelser, der offentliggøres efter stk. 1, nr. 1 og 3, forbliver offentliggjorte i 2 år efter den dato, hvor afgørelsen er truffet. Afgørelser, der offentliggøres efter stk. 1, nr. 2, forbliver offentliggjorte indtil udløbet af den fastsatte periode for det skærpede tilsyn.

Stk. 4. Social- og indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om periode, sted og form for offentliggørelse efter stk. 1.«

18. *Overskriften* til kapitel 2 affattes således:

»Kapitel 2

Pligter for autoriserede psykologer«.

19. § 13 ophæves.

20. I § 14, stk. 1, udgår »efter nærmere retningslinier fastsat af social- og integrationsministeren efter indstilling fra Psykolognævnet og efter indhentet udtalelse fra sundhedsministeren for så vidt angår psykologers ordnede optegnelser inden for sundhedsvæsenet«.

21. I § 14, stk. 2, ændres »3 år« til: »5 år«.

22. I § 14 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Social- og indenrigsministeren fastsætter efter indstilling fra Psykolognævnet og efter indhentet udtalelse fra sundheds- og ældreministeren for så vidt angår psykologers ordnede optegnelser inden for sundhedsvæsenet nærmere regler om autoriserede psykologers pligt til at føre ordnede optegnelser.«

23. *Overskriften* til kapitel 3 affattes således:

»Kapitel 3

Psykolognævnet«.

24. § 17 ophæves, og i stedet indsættes:

»Nævnets sammensætning

§ 17. Psykolognævnet består af en formand og fire øvrige medlemmer.

Stk. 2. Formanden skal være dommer. Social- og indenrigsministeren beskikker nævnets formand efter udpegning af vedkommende retspræsident.

Stk. 3. Social- og indenrigsministeren beskikker de øvrige medlemmer således:

- 1) Et medlem beskikkes efter fælles indstilling fra KL og Danske Regioner.
- 2) Et medlem beskikkes efter indstilling fra Danske Handicaporganisationer.
- 3) To medlemmer beskikkes efter indstilling fra Dansk Psykolog Forening.

Stk. 4. Medlemmerne, der beskikkes efter stk. 3, nr. 3, skal have bestået kandidateksamen i psykologi eller dermed ligestillet eksamen, jf. § 1, stk. 1.

Stk. 5. Der beskikkes på tilsvarende måde som efter stk. 2-4 en stedfortræder for formanden og for de øvrige medlemmer.

Stk. 6. Formanden og de øvrige medlemmer samt stedfortrædere for disse beskikkes for 4 år ad gangen. Finder beskikkelse af formanden, et andet medlem eller en stedfortræder, jf. 1. pkt., sted i løbet af en periode, gælder den kun til periodens udløb. Formanden kan genbeskikkes. Formandens beskikkelse gælder længst indtil udløbet af den måned, hvori den pågældende fylder 70 år. Genbeskikkelse af de fi-

re øvrige medlemmer kan kun finde sted en gang for yderligere 4 år.

Stk. 7. Formanden og de øvrige medlemmer samt stedfortrædere for disse modtager særskilt vederlæggelse og godtgørelse for befordring for deltagelse i nævnets møder. Udgiften hertil afholdes af staten.

Stk. 8. Social- og indenrigsministeren fastsætter efter indhentet udtalelse fra Psykolognævnet en forretningsorden for nævnet.

Sagsbehandling m.v.

§ 17 a. Ankestyrelsen stiller sekretariatsbistand til rådighed for Psykolognævnet.

Stk. 2. Psykolognævnet kan indhente sagkyndig bistand i forbindelse med sagsbehandlingen. Hvis et nævnsmedlem ønsker det, skal der indhentes sagkyndig bistand.

Stk. 3. Formanden kan bestemme, at særligt sagkyndige eller andre kan deltage uden stemmeret ved nævnets behandling af en sag.

Stk. 4. Psykolognævnet afgiver en gang årligt en beretning om sin virksomhed. Psykolognævnet skal offentliggøre vejledende retningslinjer for autoriserede psykologers pligter efter lovens kapitel 2.

§ 17 b. Psykolognævnet er beslutningsdygtigt, når alle nævnets medlemmer eller disses stedfortrædere er til stede. Beslutninger træffes ved stemmeflertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Stk. 2. Psykolognævnets formand kan træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, hvor det må anses for åbenbart, at der ikke er anledning til at iværksætte tilsynsforanstaltninger efter lovens kapitel 1 b, og i beslutninger om ikke at iværksætte en tilsynssag, fordi sagens genstand eller det forhold, som sagen vedrører, ligger mere end 5 år tilbage, jf. § 2 a, stk. 4.

Stk. 3. Psykolognævnet kan overlade til sekretariatet at træffe afgørelse i sager om autorisation, jf. § 2, stk. 3, og anerkendelse af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer efter regler udstedt i medfør af § 19, stk. 1.

§ 17 c. Psykolognævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

25. § 18 ophæves.

26. Før § 19 indsættes som ny overskrift:

»Anerkendelse af udenlandske psykologers erhvervsmæssige kvalifikationer«.

27. § 19, stk. 2, ophæves.

28. § 20 ophæves.

29. Før § 21 indsættes som ny overskrift:

»Tavshedspligt«.

30. § 21, stk. 1, ophæves.

Stk. 2 bliver herefter stk. 1.

31. Efter § 21 indsættes i *kapitel 4*:

»*Orientering og vejledning*

§ 21 a. Psykolognævnet skal orientere Styrelsen for Patientsikkerhed om afgørelser vedrørende en autoriseret psykolog, der virker i sundhedsvæsenet, hvor nævnet har udtalt alvorlig kritik, jf. § 2 c, stk. 2, iværksat skærpet tilsyn, jf. § 2 d, givet et påbud, jf. § 2 e, eller midlertidigt eller endeligt frataget autorisation, jf. §§ 3 og 5.

§ 21 b. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn skal orientere Psykolognævnet om afgørelser, hvor Disciplinærnævnet har udtalt kritik, udtalt kritik med indskærpelse eller iværksat sanktioner vedrørende en autoriseret psykologs virksomhed inden for sundhedsvæsenet.

Stk. 2. Psykolognævnet skal ved henvendelser vedrørende en psykologs virksomhed inden for sundhedsvæsenet vejlede om muligheden for at indbringe en klage for Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn.«.

32. I § 23, *stk. 1*, ændres »§ 1, §§ 14-16 og § 21, stk. 1,« til: »§§ 1, 14 og 16«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2017.

Stk. 2. § 11 b i lov om psykologer m.v., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 17, finder ikke anvendelse for sager, som er indgået til eller oprettet af Psykolognævnet som led i administrativ sagsbehandling før den 1. juli 2017.

Stk. 3. Formanden for nævnet beskikkes første gang for en periode på 5 år.

Stk. 4. Regler fastsat i medfør af lov om psykologer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 229 af 8. marts 2012, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Adgang til at meddele påbud og iværksætte skærpet tilsyn
 - 2.2. Offentliggørelse af afgørelser om alvorlig kritik, faglige påbud, skærpet tilsyn og autorisationsfratagelse
 - 2.3. Ændret sammensætning af nævnet
 - 2.4. Klare regler for sagsbehandling
 - 2.5. Ændret struktur
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Psykolognævnet fører tilsyn med autoriserede psykologer. Med lovforslaget foreslås en ændret sammensætning af Psykolognævnet og en styrkelse af Psykolognævnets tilsynsvirksomhed. Det foreslås blandt andet, at der gives Psykolognævnet mulighed for at give påbud til en autoriseret psykolog om at ændre dennes virksomhed eller iværksætte et skærpet tilsyn, hvis psykologen har udvist alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed. Det foreslås også at indføre en ordning for offentliggørelse af Psykolognævnets afgørelser om alvorlig kritik, faglige påbud og skærpet tilsyn. Det er hensigten med de nye muligheder at opnå en effektivisering af Psykolognævnets tilsynsvirksomhed. Lovforslaget indebærer endelig en modernisering af psykologloven i form af en lettere ændret struktur af loven, hvorved nævnets kompetencer og organisation tydeliggøres.

Lov om psykologer m.v. (herefter psykologloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 229 af 8. marts 2012, har eksisteret stort set uændret siden vedtagelsen i 1993, jf. lov nr. 494 af 30. juni 1993. Formålet med loven var dels at etablere en autorisationsordning for psykologer, dels at indføre titelbeskyttelse for psykologer og autoriserede psykologer. Loven har kun været ændret ganske få gange siden og da kun med begrænsede ændringer.

Det er hovedformålet med lovforslaget at skabe øget tryghed og gennemsigtighed for borgerne ved valg af autoriseret psykolog. Også for myndighederne er det vigtigt, at der er fuld tillid til den autoriserede psykolog, og til at denne efterlever de psykologfaglige forpligtelser i psykologloven, når

myndigheden skal vælge en psykolog til f.eks. at udarbejde en børnesagkyndig erklæring.

Der er behov for et mere effektivt og tidssvarende tilsynssystem. Det kræver, at Psykolognævnet har de nødvendige redskaber. Med lovforslaget gives Psykolognævnet som tilsynsmyndighed derfor kompetence til at anvende tilsynsforanstaltninger såsom skærpet tilsyn og påbud i sager, hvor en autoriseret psykolog har udvist alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed.

Et vigtigt element i bestræbelserne for at opnå et mere effektivt og tidssvarende tilsynssystem er indførelse af en offentliggørelsesordning. Ordningen skal give den enkelte borger mulighed for, inden borgeren træffer valg af autoriseret psykolog, at se, hvilke autoriserede psykologer der har modtaget alvorlig kritik, har modtaget et påbud eller er under skærpet tilsyn og ikke mindst baggrunden herfor. En sådan ordning kan også bruges af offentlige myndigheder, som anvender autoriserede psykologer til udfærdigelse af psykologerklæringer m.v.

Lignende offentliggørelsesordninger findes i sundhedssystemet. Det synes uhensigtsmæssigt, at borgeren, når valget omhandler læge, fysioterapeut eller fodterapeut, har adgang til oplysninger om, hvorvidt den pågældende har modtaget alvorlig kritik fra tilsynsmyndighederne, mens dette ikke gør sig gældende, når samme borger står over for valg af autoriseret psykolog. Den øgede gennemsigtighed er til fordel ikke kun for borgerne, men også for den enkelte autoriserede psykolog, der er impliceret i en tilsynssag, idet psykologens opdragsgivere, klienter m.v. vil blive givet mulighed for klart at kunne forholde sig til, hvorfor der f.eks. er udtalt alvorlig kritik af den autoriserede psykolog.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Adgang til at meddele påbud og iværksætte skærpet tilsyn

2.1.1. Gældende ret

Psykolognævnet kan ifølge psykologlovens § 3 fratage en autoriseret psykolog sin autorisation, såfremt psykologen antages at være til fare for andre mennesker på grund af en lidelse, der gør den pågældende uegnet til udøvelse af hvervet, eller på grund af sygdom eller misbrug af rusmidler eller lignende, der medfører mangelfuld sjælstilstand eller på grund af udvist grov forsømmelighed. Psykolognævnet kan endvidere i påtrængende tilfælde midlertidigt fratage psykologen autorisationen, hvis den fortsatte virksomhed frembyder overhængende fare, jf. psykologlovens § 5. Psykologloven rummer ikke andre reaktionsmuligheder.

2.1.2. Social- og Indenrigsministeriets overvejelser

Psykolognævnet har efterspurgt flere reaktionsmuligheder i forbindelse med behandlingen af tilsynssager. Nævnet har bl.a. peget på de muligheder, som tilsynsmyndighederne i sundhedsvæsenet kan gøre brug af, herunder påbud og skærpet tilsyn.

Social- og Indenrigsministeriet finder det relevant at supplere Psykolognævnets muligheder for at gribe ind over for psykologer, der udviser alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed. Social- og Indenrigsministeriet finder det endvidere relevant at supplere Psykolognævnets muligheder for at gribe ind over for psykologer, når der er mistanke om manglende egnethed til at udføre psykologfaglig virksomhed. Mistanke om manglende egnethed kan f.eks. relatere sig til psykologens fysiske tilstand, sygdom eller misbrug. Social- og Indenrigsministeriet finder, at en mulighed for at anvende påbud og iværksættelse af skærpet tilsyn ved kritisabel faglig virksomhed og påbud ved begrundet mistanke vedrørende psykologens egnethed vil styrke Psykolognævnets rolle som en effektiv tilsynsmyndighed.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Social- og Indenrigsministeriet foreslår, at der i psykologlovens § 2 e, stk. 1, indføres en hjemmel for Psykolognævnet til at kunne meddele en autoriseret psykolog et fagligt påbud, hvis en psykolog har udvist alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed.

Det faglige påbud vil således kunne anvendes i situationer, hvor nævnet finder, at psykologens manglende overholdelse af psykologens faglige forpligtelser er af en sådan karakter, at den udløser en afgørelse om alvorlig kritik, og i situationer, hvor nævnet gentagne gange har fundet, at psykologens faglige virksomhed er kritisabel.

De faglige forpligtelser udledes af pligten for en autoriseret psykolog til under udøvelse af sin virksomhed at udvise om-

hu og samvittighedsfuldhed og pligten til at føre ordnede optegnelser.

Et påbud kunne f.eks. vedrøre korrekt journalføring, korrekt informering af klienter og efterlevelse af faglige normer. Et påbud indebærer ikke begrænsninger i vedkommende psykologs virksomhedsudøvelse.

Det foreslås ligeledes, at der i psykologlovens § 3, stk. 2, indføres hjemmel til at fratage psykologens autorisation, hvis psykologen ikke efterkommer påbuddet. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at Social- og Indenrigsministeriet ønsker at give Psykolognævnet bedre mulighed for at sanktionere psykologer, der ikke lever op til den autoriserede psykologs forpligtelser efter loven, herunder også en lettere adgang for nævnet til at løfte bevisbyrden i sager om fratagelse af autorisation. Forslaget skal dog også ses i sammenhæng med proportionalitetsprincippet, hvorefter mildere sanktioner bør foretrækkes, når det er muligt. Afgørelsen om fagligt påbud skal offentliggøres, jf. nedenfor afsnit 2.2.

Det foreslås videre, at der i psykologlovens § 2 e, stk. 2, indføres en hjemmel til, at Psykolognævnet kan meddele en autoriseret psykolog påbud om lade sig underkaste undersøgelser og medvirke ved kontrolforanstaltninger, hvis der er begrundet mistanke om, at en autoriseret psykolog er uegnet til udøvelsen af erhvervet som følge af fysisk tilstand, sygdom, misbrug eller lignende. Påbuddets indhold i form af en forpligtelse til at lade sig underkaste undersøgelser og/eller medvirke ved kontrolforanstaltninger er i modsætning til Psykolognævnets muligheder efter psykologlovens § 7 ikke et processuelt skridt med henblik på sagsoplysning i en sag, hvor nævnet overvejer at træffe afgørelse om autorisationsfratagelse. Formålet med et påbud efter den foreslåede § 2 e, stk. 2, er derimod i lighed med et fagligt påbud efter stk. 1 at søge en ændring af de forhold, der begrundet påbuddet. Afgørelsen om påbud i en egnethedssag skal ikke offentliggøres.

Det foreslås endvidere i forlængelse af ovenstående, at Psykolognævnet i psykologlovens § 2 d gives mulighed for at træffe afgørelse om iværksættelse af et skærpet tilsyn. Reaktionsmuligheden skal kunne anvendes i sager, hvor den autoriserede psykolog har udvist alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed, dvs. i sager om overholdelse af psykologens faglige forpligtelser. Der er således tale om, at skærpet tilsyn kan anvendes i sager med samme grad af kritisabel faglig virksomhed som det faglige påbud beskrevet ovenfor. Anvendelse af skærpet tilsyn skal ske under overholdelse af proportionalitetsprincippet.

Der vil være sager, hvor et skærpet tilsyn på baggrund af sagens karakter og de forhold, der ligger til grund for tilsynsreaktionen er mere hensigtsmæssigt, eller hvor et påbud ikke er egnet. Psykolognævnet skal vurdere, hvilken tilsynsforanstaltning der er mest egnet, når det er konstateret, at der foreligger alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed. Der vil kunne træffes afgørelse om udstedelse af påbud såvel som iværksættelse af skærpet tilsyn over for en autori-

seret psykolog. Det er dog påkrævet, at påbuddet og iværksættelsen af skærpet tilsyn samlet overholder proportionalitetsprincippet.

Der henvises til de specielle bemærkninger til de foreslåede bestemmelser om nævnets tilsynsforanstaltninger i psykologlovens §§ 2 c-2 e og § 3, stk. 2, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 8 og 11.

2.2. Offentliggørelse af ikke-anonymiserede afgørelser om alvorlig kritik, faglige påbud, skærpet tilsyn og autorisationsfratagelse

2.2.1. Gældende ret

Psykolognævnet offentliggør afgørelser om midlertidig eller endelig fratagelse af autorisation, jf. psykologlovens § 8. Psykolognævnet giver endvidere offentlig meddelelse om autorisationer samt om fratagelser og fraskrivelser efter lovens §§ 9, 10 og 20, jf. psykologlovens § 11. Der er ikke fastsat nærmere regler om, hvordan offentliggørelse skal ske.

På Psykolognævnets hjemmeside findes et offentligt tilgængeligt register over autoriserede psykologer. Her kan man finde navne på autoriserede psykologer ved at udfylde et af søgekriterierne (navn, efternavn, postnummer eller by).

I Psykolognævnets beretninger om nævnets virksomhed er indeholdt en sammenfatning af nævnets afgørelser i autorisationssager og i tilsynssager samt af andre principielle beslutninger. Sammenfatningen indeholder en række eksempler, som belyser nævnets administration af psykologloven og administrationen af nævnets retningslinjer for den praktiske uddannelse af december 2002. Beretningen er udkommet i 2005, 2009 og 2013.

Psykolognævnet behandler ca. 50 tilsynssager om året. Heraf udtaler nævnet kritik eller alvorlig kritik i ca. halvdelen. Det er forskelligt fra år til år, hvor mange sager der har medført alvorlig kritik, men antallet har de seneste år ligget mellem 12 og 21 sager. Nævnets afgørelser offentliggøres ikke, men et anonymiseret resumé af udvalgte afgørelser indgår i nævnets beretning.

2.2.2. Social- og Indenrigsministeriets overvejelser

Social- og Indenrigsministeriet har overvejet, om der kan indføres en offentliggørelsesordning på psykologområdet svarende til offentliggørelsesordningerne på sundhedsområdet. Social- og Indenrigsministeriet har overvejet en offentliggørelsesordning med offentliggørelse uden anonymisering af oplysninger om psykologen omfattende de afgørelser, hvor Psykolognævnet udtaler alvorlig kritik, udsteder et fagligt påbud, iværksætter skærpet tilsyn eller træffer afgørelse om autorisationsfratagelse.

En offentliggørelsesordning vil betyde, at der skabes større gennemsigtighed i nævnets arbejde, og at både borgere og offentlige myndigheder, der anvender psykologer, får mulig-

hed for indsigt i afgørelser vedrørende autoriserede psykologers faglige virksomhed. Det vil give både borgere og offentlige myndigheder et mere kvalificeret grundlag for valg af psykolog. Det vil ligeledes medføre den fordel for den autoriserede psykolog, der har modtaget alvorlig kritik, et fagligt påbud eller iværksættelse af skærpet tilsyn, at psykologens (potentielle) klienter, opdragsgivere m.v. har mulighed for at se baggrunden og begrundelsen for tilsynssanktionen.

Psykolognævnet fører kun tilsyn med autoriserede psykologer og træffer derfor naturligvis også kun afgørelser i relation til autoriserede psykologer. Gruppen af ikke-autoriserede psykologer vil derfor ikke være omfattet af en offentliggørelsesordning. Klager over ikke-autoriserede psykologer kan behandles i Etiknævnet under Dansk Psykolog Forening, hvis klagen falder inden for Etiknævnets regler.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der i psykologlovens §§ 11 a og 11 b indsættes en hjemmel til etablering af en offentliggørelsesordning, hvorved Psykolognævnet i forbindelse med nævnets faglighedsvurderinger får mulighed for uden anonymisering at offentliggøre afgørelser om alvorlig kritik, fagligt påbud, iværksættelse af skærpet tilsyn samt afgørelser om autorisationsfratagelse. Det foreslås, at der indsættes en bemyndigelsesbestemmelse, så der ved bekendtgørelse kan fastsættes regler om de mere tekniske forhold såsom dataansvar, hvor og hvornår der sker offentliggørelse m.v.

Det foreslås, at offentliggørelsesordningen begrænses til de alvorligste tilsynsforanstaltninger i faglige sager samt afgørelser om autorisationsfratagelse. Tilsynsforanstaltninger omfattet af offentliggørelsesordningen vil dermed være alvorlig kritik, fagligt påbud og iværksættelse af skærpet tilsyn. Det er i sager, hvor der er anvendt disse typer af foranstaltninger, at der foreligger så alvorlige forhold, at førelse af offentliggørelsesordningen er af væsentlig samfundsmæssig betydning.

Indførelse af en offentliggørelsesordning for afgørelser i de mest alvorlige sager uden anonymisering af oplysninger vedrørende den implicerede psykolog rejser persondataretlige spørgsmål, særligt da der kan være tale om offentliggørelse af følsomme personoplysninger omfattet af §§ 7 eller 8 i lov om behandling af personoplysninger (herefter persondataloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 429 af 31. maj 2000 med senere ændringer.

Det fremgår af persondatalovens § 7, stk. 1, at bl.a. oplysninger om helbredsmaessige forhold ikke må behandles. Det fremgår endvidere af samme lovs § 8, stk. 1, at der ikke må behandles oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og andre rent private forhold, medmindre det er nødvendigt for varetagelsen af myndighedens opgaver. Afgørelser om autorisationsfratagelse, alvorlig kritik, faglige påbud og skærpet tilsyn vil kunne indeholde personoplysninger om den implicerede psykolog, der vil være

omfattede af persondatalovens § 8. Da Psykolognævnet endvidere kan træffe afgørelse om autorisationsfratagelse på baggrund af en psykologs manglende egnethed til at udøve hvervet, bl.a. på grund af helbredsmæssige forhold, vil afgørelser om autorisationsfratagelse endvidere kunne indeholde personoplysninger om psykologen, der er omfattede af persondatalovens § 7, stk. 1.

Den foreslåede offentliggørelsesordning har karakter af et retsinformationssystem, hvorefter der i henhold til § 9 i persondataloven kan ske behandling af oplysningerne, hvis behandlingen sker med henblik på at føre retsinformationssystemer af væsentlig samfundsmæssig betydning.

Det er Social- og Indenrigsministeriets vurdering, at det er af væsentlig samfundsmæssig betydning, at den enkelte borger kan få oplysninger om, hvorvidt en autoriseret psykolog i væsentligt omfang ikke har levet op til sine forpligtelser efter lovgivningen eller har udvist alvorlig eller gentagen kritisabel psykologfaglig virksomhed. Ministeriet finder endvidere, at hensynet til, at den enkelte borger har mulighed for at fravælge en autoriseret psykolog på baggrund af vedkommendes alvorligt kritisable psykologfaglige virksomhed, overstiger hensynet til den enkelte autoriserede psykolog. Social- og Indenrigsministeriet finder således, at der foreligger vægtige samfundsmæssige hensyn, der tilsiger oprettelsen af en offentliggørelsesordning.

Det bemærkes, at det alene er personoplysninger vedrørende den implicerede psykolog, der ikke anonymiseres. Personoplysninger vedrørende klienter m.v., herunder følsomme personoplysninger, vil fremstå anonymiserede. Der skal ske anonymisering af alle oplysninger, der kan anvendes til identifikation af øvrige personer, herunder klienter, omtalt i afgørelsen.

Det fremgår af persondatalovens § 9, stk. 2, at oplysninger, der behandles i medfør af § 9, stk. 1, ikke senere må behandles i andet øjemed. Det fremgår endvidere af § 9, stk. 3, at tilsynsmyndigheden (Datatilsynet) kan meddele nærmere vilkår.

Af vilkår nr. 1 i Datatilsynets standardvilkår for retsinformationssystemer fremgår bl.a., at i afgørelser, som indeholder fortrolige oplysninger eller oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, skal de pågældende oplysninger anonymiseres i overensstemmelse med vilkår nr. 2 før videregivelse må finde sted. Af vilkår nr. 2 fremgår, at anonymisering består i udeladelse af personnavne, præcise adresseangivelser og eventuelt andre identifikationsoplysninger vedrørende personer.

Med den foreslåede offentliggørelsesændring er der tilsigtet en fravigelse af vilkår nr. 1 og nr. 2 i Datatilsynets standardvilkår for retsinformationssystemer, i og med at offentliggørelsesordningen vil betyde, at der ikke vil blive foretaget anonymisering af oplysninger om den implicerede psykolog i de omfattede afgørelsestyper. Anonymisering af klienter m.v. nævnt i nævnets afgørelse vil ske i overensstemmelse

med Datatilsynets standardvilkår for retsinformationssystemer. Der tilsigtes ikke en fravigelse af de øvrige vilkår i Datatilsynets standardvilkår for retsinformationssystemer. Den dataansvarlige i relation til offentliggørelsesordningen vil være Psykolognævnet.

Det fremgår af persondatalovens § 37, stk. 1, at den dataansvarlige skal berigtige, slette eller blokere oplysninger, der viser sig urigtige eller vildledende eller på lignende måde er behandlet i strid med lov eller bestemmelser udstedt i medfør af lov, hvis en registreret person fremsætter anmodning herom. I forlængelse heraf fremgår det af persondatalovens § 37, stk. 2, at den dataansvarlige, hvis en registreret person fremsætter anmodning herom, skal underrette den tredjemand, hvortil oplysninger er videregivet, om, at de videregivne oplysninger er berigtiget, slettet eller blokeret.

Dette gælder dog ikke, hvis underretningen viser sig umulig eller er uforholdsmæssig vanskelig. Det er Social- og Indenrigsministeriets vurdering, at det i en sådan situation vil være umuligt for Psykolognævnet som dataansvarlig at underrette tredjemand, da offentliggørelse vil finde sted på Psykolognævnets hjemmeside, hvor det ikke vil være muligt at konstatere, hvem der har set de pågældende oplysninger.

Ved fastsættelse af regler vedrørende offentliggørelsesordningen i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil der blive indhentet en udtalelse fra Datatilsynet. Det forudsættes, at der senest ved ikrafttrædelse af en sådan bekendtgørelse vil blive foretaget en eventuel fornøden anmeldelse til Datatilsynet.

Det foreslås, at påbud i egnethedssager ikke omfattes af offentliggørelsesordningen, da hensynet til beskyttelse af psykologens privatliv og følsomme personoplysninger findes at veje tungere end hensynet til offentligheden henset til karakteren af de følsomme personoplysninger. Dette skal ses i modsætning til afgørelser og domme om autorisationsfratagelse, hvor der vil ske offentliggørelse, uanset at afgørelsen er truffet på baggrund af forhold, der omhandler psykologens egnethed.

Psykolognævnets forpligtelse efter § 2, stk. 2, i psykologloven til at føre en fortegnelse over autoriserede psykologer vil blive videreført. Offentliggørelsesordningen for afgørelser om autorisationsfratagelser vil være et supplement til fortegnelsen, idet offentliggørelsesordningen vil indeholde oplysninger om begrundelsen for autorisationsfratagelsen fremfor alene oplysningen om, at den pågældende psykolog er frataget sin autorisation.

Der henvises til de specielle bemærkninger til de foreslåede bestemmelser om offentliggørelsesordningen i psykologlovens §§ 11-11 b, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 17.

2.3. Ændret sammensætning af nævnet

2.3.1. Gældende ret

Nævnet består af 9 medlemmer og et tilsvarende antal personlige suppleanter, der alle udnævnes af social- og indenrigsministeren. Ét medlem vælges af social- og indenrigsministeren og de øvrige medlemmer udnævnes efter indstilling fra henholdsvis sundhedsministeren, undervisningsministeren, KL, Danske Regioner, Københavns og Frederiksberg Kommuner, Danske Handicaporganisationer og Dansk Psykolog Forening, jf. § 17, stk. 1 i psykologloven. Dansk Psykolog Forening indstiller to medlemmer, jf. § 17, stk. 1, nr. 8.

Psykolognævnets medlemmer udnævnes for 4 år ad gangen, jf. § 17, stk. 3, i psykologloven. Hvis udnævnelse finder sted i løbet af en periode, gælder den kun til periodens udløb.

Social- og indenrigsministeren udpeger formanden og næstformanden blandt nævnets medlemmer. Formanden er aktuelt Social- og Indenrigsministeriets medlem. Der er ikke udpeget en næstformand.

Alle medlemmer deltager i nævnets møder om behandling af sager. Stedfortræderen giver møde, hvis det ordinære medlem er forhindret, eller hvis der foreligger inhabilitet. Der afholdes i praksis 4-6 møder årligt.

2.3.2. Social- og Indenrigsministeriets overvejelser

Der har ikke været ændret på Psykolognævnets sammensætning siden nævnets tilblivelse i 1993. Social- og Indenrigsministeriet har derfor overvejet, om sammensætningen er tidssvarende, og om der fortsat er behov for et nævn med 9 medlemmer, hvor alle 9 medlemmer skal deltage i nævns-møderne. Det er Social- og Indenrigsministeriets vurdering, at der med fordel kan ske en reduktion i antallet af nævns-medlemmer. Formål hermed er at skabe en mere effektiv sagsbehandling og beslutningsproces.

Ministeriet finder, at der er behov for at fastholde og styrke de psykologfaglige kompetencer i nævnet. Ministeriet finder endvidere, at det er væsentligt, at der også fortsat er lægmandsrepræsentanter i nævnet, således at klientperspektivet samt opdrags- og arbejdsgiversynspunkter repræsenteres. En sådan sammensætning sikrer både den psykologfaglige ekspertise og en nuanceret hensyntagen til såvel psykologfaglige synspunkter som perspektiver fra klient- og opdragsgiversiden ved nævnets bedømmelse.

Ministeriet har endvidere overvejet, hvordan nævnets sammensætning kan understøtte Psykolognævnets sagsbehandling og særligt i lyset af forslaget om en offentliggørelsesordning sikre retssikkerheden for de autoriserede psykologer, der træffes afgørelse over for. I denne forbindelse er det overvejet, om disse formål kan opnås med et nævn, der strukturmæssigt i højere grad ligner Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn, som i vidt omfang udøver sin praksis efter samme fremgangsmåde som Psykolognævnet, og som allerede har en offentliggørelsesordning for de mest alvorlige afgørelser. Ministeriet har særligt noteret, at Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn ledes af en formand eller en næstformand, der begge er dommere. Derudover deltager to med-

lemmer med sundhedsfaglig uddannelse og to lægmænd, der er indstillet af brugerorganisationer.

Indtil kommunalreformen i 2007 var Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune ikke medlem af KL som følge af deres dobbeltstatus som både amt og kommune. Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune har derfor i fællesskab kunnet indstille et medlem til nævnet. Dette blev ved en fejl ikke ændret med konsekvenslovsforslagene i forbindelse med kommunalreformen.

Social- og Indenrigsministeriet finder, at der ikke er behov for at videreføre denne indstillingsret for Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune.

Social- og Indenrigsministeriet har endvidere overvejet ministerierepræsentanternes (Sundheds- og Ældreministeriet og Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling) rolle i nævnet, og vurderet, at der heller ikke er særskilt grund til at bevare disse ministeriers indstillingsret. De særlige kompetencer, som de ministerieudpegede medlemmer kan besidde fra et sundheds- henholdsvis uddannelses- og børneperspektiv, vurderes også fremover at kunne dækkes ved Psykolognævnets mulighed for at indkalde sagkyndig bistand ved behandlingen af en specifik sag.

Endelig har ministeriet overvejet, om Psykolognævnet i højere grad strukturmæssigt kan tilpasses Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn, da Psykolognævnet i vidt omfang udøver sin praksis efter samme fremgangsmåde som Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Social- og Indenrigsministeriet foreslår, at Psykolognævnet fremadrettet skal bestå af en formand og 4 øvrige nævns-medlemmer, som alle beskikkes af social- og indenrigsministeren, jf. nærmere psykologlovens § 17, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 24.

Formanden skal være dommer og beskikkes efter udpegning af vedkommende retspræsident. Hermed følges retsplejelovens § 47 a om udpegning af dommere til offentlige og private nævn og råd. Udpegning sker på baggrund af en indstilling fra Dommerforeningen. Et medlem beskikkes efter fælles indstilling af KL og Danske Regioner. KL og Danske Regioner skal således fremadrettet deles om en plads i nævnet. Et medlem beskikkes som hidtil efter indstilling af Danske Handicaporganisationer. To medlemmer beskikkes som hidtil efter indstilling af Dansk Psykolog Forening. Den forholdsmæssige andel af nævnsmedlemmer med psykologfaglige kompetencer styrkes således væsentligt.

Ved denne ordning sikres, at Psykolognævnet med den styrkelse af retssikkerheden, der er knyttet hertil, ledes af en dommer, og at der blandt nævnets øvrige medlemmer er paritet mellem de to medlemmer med psykologfaglig kompetence og de to medlemmer med kompetencer, der vægtes af bruger- og arbejdsgiversiden. Psykolognævnet tilpasses her-

ved strukturmæssigt i højere grad Sundhedsvæsenets Disciplinærnavn.

Der henvises til de specielle bemærkninger til de foreslåede bestemmelser om psykolognævnets sammensætning i psykologlovens § 17, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 24.

2.4. Klare regler for sagsbehandling

2.4.1. Gældende ret

Som tilsynsmyndighed udøver Psykolognævnet sit tilsyn med autoriserede psykologers faglige virke ved behandling af konkrete sager. Efter gældende praksis iværksættes en tilsynssag typisk på baggrund af en konkret henvendelse fra en borger. Psykolognævnet kan også af egen drift rejse en tilsynssag. I praksis afviser nævnet at iværksætte en tilsynssag, hvis sagens genstand ligger mere end 3 år tilbage i tiden. Dette skyldes, at det er vanskeligt at oplyse sagen tilstrækkeligt, da autoriserede psykologer kun har pligt til at opbevare journaler i 3 år regnet fra tidspunktet for den senest foretagne optegnelse, jf. § 14, stk. 2, i psykologloven. Psykolognævnet indhenter i forbindelse med sagens behandling oplysninger fra den autoriserede psykolog.

Psykolognævnet bliver betjent af et sekretariat, der varetager den daglige sagsbehandling. Siden 15. august 2015 har sekretariatet været organisatorisk forankret i Ankestyrelsen. Det har fra nedsættelsen af Psykolognævnet været en forudsætning, at der var et sekretariat, der varetog de praktiske opgaver i forbindelse med nævnets sagsbehandling, omend sekretariatets rolle og funktion aldrig har været beskrevet i loven.

Sekretariatet varetager i dag en del af nævnets sagsbehandling, herunder ansøgninger om autorisation (ca. 400 sager årligt) og sager om anerkendelse af udenlandske psykologers erhvervsmæssige kvalifikationer (ca. 15-20 sager årligt). I forbindelse med autorisationssager opkræver sekretariatet et gebyr på 1.500 kr. Gebyret opkræves i forbindelse med meddelelsen af autorisationen, jf. § 2, stk. 4, i psykologloven.

I visse sager er det formanden for Psykolognævnet, der på nævnets vegne træffer afgørelser. Hjemlen hertil findes i lovens § 17, stk. 5, som er en bemyndigelsesbestemmelse til at fastsætte regler om, at sager, i hvilke afgørelsen ikke skønnes at frembyde tvivl, henvises til formandens afgørelse. Bemyndigelsen er udnyttet i nævnets forretningsorden, jf. bekendtgørelse nr. 86 af 2. februar 1994.

Psykolognævnet har i 2005, 2009 og 2013 udarbejdet beretninger om nævnets praksis.

2.4.2. Social- og Indenrigsministeriets overvejelser

Social- og Indenrigsministeriet finder behov for at tydeliggøre nævnets rolle som tilsynsmyndighed, herunder at nævnet er en tilsynsmyndighed og ikke en klageinstans.

I den forbindelse har ministeriet overvejet, om det kan tydeliggøres i loven, hvornår Psykolognævnet kan eller skal iværksætte en tilsynssag, herunder at nævnet kan iværksætte en tilsynssag af egen drift. Samtidigt har ministeriet overvejet, hvordan nævnets kompetence kan afgrænses, således at nævnet får mulighed at afvise sager, hvor det allerede ved den indledende behandling er tydeligt, at sagens genstand ligger mere end 5 år tilbage i tiden, og at det derfor vil være vanskeligt at oplyse sagen tilstrækkeligt.

Endelig finder Social- og Indenrigsministeriet det af ordensmæssige grunde hensigtsmæssigt at præcisere sekretariatets organisering og kompetence og samtidigt tydeliggøre, hvilke opgaver der udføres af nævnet, og hvilke der udføres af sekretariatet. Tilsvarende finder ministeriet det hensigtsmæssigt også at præcisere formandens mulighed for at træffe afgørelse på nævnets vegne.

Ministeriets overvejelser om præcisering af nævnets kompetence og sammensætning samt sagsbehandlingsreglerne for nævnets arbejde skal ses i sammenhæng med de af Ankestyrelsen iværksatte initiativer til forbedring af sagsbehandling. Ankestyrelsen er blandt andet gået fra at arbejde med sagsdokumenter i papirform til elektronisk dokumenthåndtering, sagsbehandling og sagsstyring. Ankestyrelsen har endvidere ændret proceduren for sagers forelæggelse for Psykolognævnet med henblik på, at nævnets medlemmer gives større indblik i sagsbehandlingen og kan bidrage til udformningen af den konkrete afgørelse. Der er endvidere iværksat arbejde med faglig ensretning for at sikre konsistens i nævnets praksis og korrekt begrundelse af nævnets afgørelser. Fokus er også på optimering af procedurerne for sagens forberedelse i sekretariatet, herunder kvalificering af partshøringsproceduren. Der arbejdes endelig med forbedring af Psykolognævnets opfyldelse af nævnets vejledningsforpligtelse bl.a. ved brug af nævnets hjemmeside.

Det er hensigten, at lovforslaget skal understøtte de iværksatte initiativer. Ministeriet ønsker derfor at det skal fremgå af loven, at Psykolognævnet løbende skal orientere om sin praksis ved beretninger samt ved udstedelse af vejledende retningslinjer. Dette skal medvirke til øget klarhed om forventningerne til den psykologfaglige kvalitet af psykologens arbejde og det nærmere indhold af forpligtelserne efter psykologlovens kapitel 2.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Social- og Indenrigsministeriet foreslår, at det lovfæstes, at Psykolognævnet som led i sit tilsyn med autoriserede psykologer både kan optage sager til behandling på baggrund af henvendelser fra borgere eller andre og af egen drift. Der henvises til de specielle bemærkninger til de foreslåede bestemmelser i psykologlovens § 2 a, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 8.

Med henblik på at sikre en klar retsstilling for, hvornår Psykolognævnet kan afvise at iværksætte en tilsynssag, foreslås der indført en mulighed for at afvise sager, hvis genstand

ligger mere end 5 år tilbage i tiden. Der henvises til de specielle bemærkninger til den foreslåede bestemmelse i psykologlovens § 2 a, stk. 4, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 8.

Psykolognævnets sekretariat er som ovenfor nævnt organisatorisk forankret i Ankestyrelsen. Af ordensmæssige grunde foreslås det, at sekretariatets organisering og kompetence skrives direkte ind i loven. I den forbindelse foreslås det fastsat i loven, i hvilket omfang Psykolognævnet kan overlade det til sekretariatet at træffe afgørelse. Det foreslås samtidigt præciseret i loven, i hvilket omfang formanden kan træffe afgørelse på nævnets vegne. Der henvises til de specielle bemærkninger til de foreslåede bestemmelser i psykologlovens §§ 17 a og 17 b, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 24.

Psykologlovens bemyndigelsesbestemmelse om gebyrfastsættelse foreslås ændret, så Psykolognævnet kan opkræve gebyr ved indledningen af behandlingen af ansøgninger om autorisation, og ikke først når autorisationen meddeles. Der henvises til de specielle bemærkninger til den foreslåede bestemmelse i psykologlovens § 2, stk. 5, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 7.

Endelig foreslås indføjet en forpligtelse for Psykolognævnet til at udgive årsberetninger om nævnets praksis samt vejledende retningslinjer for autoriserede psykologers pligter efter lovens kapitel 2. Der henvises til de specielle bemærkninger til den foreslåede bestemmelse i psykologlovens § 17 a, stk. 4, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 24.

2.5. Ændret struktur

2.5.1. Gældende ret

Den gældende psykologlov er bygget op omkring autorisationsordningen. Nævnets kompetencer og opgaver fremgår af bestemmelser i flere forskellige kapitler.

Samtidigt er en central del af loven i form af bestemmelserne om titelbeskyttelse delt mellem § 1 i kapitel 1 og § 21, stk. 1, i kapitel 4.

2.5.2. Social- og Indenrigsministeriets overvejelser

Med lovforslaget styrkes nævnets rolle som tilsynsmyndighed, og Social- og Indenrigsministeriet finder i den forbindelse, at dette også bør afspejles i lovens struktur.

Endvidere ønsker Social- og Indenrigsministeriet at tydeliggøre, at der både er en beskyttet titel for psykologer og en beskyttet titel for autoriserede psykologer.

2.5.3. Den foreslåede ordning

Med lovforslaget foreslås indsat en række overskrifter og nye kapitler i loven med henblik på at tydeliggøre Psykolognævnets rolle og opgaver. Der er endvidere foretaget en omstrukturering for at samle de bestemmelser, der indholds-

mæssigt har samme indhold, men som har været placeret forskellige steder i loven.

Det foreslås blandt andet, at bestemmelsen i psykologlovens § 21, som fastslår titelbeskyttelse til den del af akademisk uddannede psykologer, der ikke søger om autorisation, samles med bestemmelsen i psykologlovens § 1 om titelbeskyttelse af autoriserede psykologer. Formålet hermed er at tydeliggøre, at der både er en beskyttet titel for psykologer og en beskyttet titel for autoriserede psykologer. Der henvises til de specielle bemærkninger til de foreslåede bestemmelser i psykologlovens § 1, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 2.

Tilsvarende foreslås det, at bestemmelsen i psykologlovens § 19, stk. 2, om meddelelse af autorisation til personer, der i udlandet har gennemført en tilsvarende uddannelse, flyttes til psykologlovens § 2, for derved at samle bestemmelserne om meddelelse af autorisation. Endelig foreslås det, at bestemmelserne om, at Psykolognævnets afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, jf. psykologlovens § 17, stk. 6, og om muligheden for anvendelse af sagkyndig bistand, jf. lovens § 17, stk. 5, flyttes. Der henvises til de specielle bemærkninger til henholdsvis den foreslåede bestemmelse i psykologlovens § 2, stk. 2, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 4, og den foreslåede bestemmelse i psykologlovens § 17 a, stk. 2, og § 17 c, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 24.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for regioner og kommuner.

Forslaget om offentliggørelse af afgørelser i visse tilsynssager vil have administrative konsekvenser for Psykolognævnet. Disse vurderes imidlertid at være af meget beskeden karakter, herunder henset til det beskudne omfang af afgørelser, der forventes at blive omfattet af offentliggørelsesordningen. Dette opvejes ved den administrative lettelse, der opnås ved en reduktion i antallet af nævnsmedlemmer. Forslaget vurderes derfor samlet set ikke at have administrative konsekvenser for staten.

Der vil være få merudgifter til udvikling, idriftsættelse og vedligeholdelse af IT-funktionen til offentliggørelsesordningen. Psykolognævnet sekretariatsbetjenes af Ankestyrelsen, som administrerer offentliggørelsesordninger på andre områder. Da der dermed ikke skal investeres i nye IT-systemer, vil offentliggørelsesordningen ikke have økonomiske konsekvenser for Psykolognævnet. Honorar til den foreslåede besættelse af Psykolognævnets formandspost med en dommer skal bl.a. henset til reduktionen i honorarudgifterne til øvrige medlemmer af nævnet afholdes inden for Ankestyrelsens ramme. Forslaget vurderes derfor samlet set ikke at have økonomiske konsekvenser for staten.

Lovforslaget vurderes samlet set ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervs- livet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser / mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser / merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Overskriften til kapitel 1 i psykologloven er »Autorisation m.v.«.

Kapiteloverskriften foreslås ændret med henblik på etablering af et nyt kapitel 1 med overskriften »Titelbeskyttelse«, som har til formål at tydeliggøre titelbeskyttelsen af psykologer og autoriserede psykologer.

Et udkast til lovforslag har i perioden den 5. september 2016 til den 4. oktober 2016 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Ankestyrelsen, Bedre Psykiatri - landsforeningen for pårørende, Børnerådet, Børns Vilkår, Danske Handicaporganisationer, Dansk Psykolog Forening, Danske Patienter, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Domsstolsstyrelsen, Forbrugerrådet, Færøernes Sundheds- og Indenrigsministerium, KL, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune, Institut for Menneskerettigheder, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Landsforeningen mod spiseforstyrrelser og selvskade (LMS), Psykolognævnet, Red Barnet, Retslægerådet, Rigsombudsmanden på Færøerne, Rådet for Socialt Udsatte, SIND - Landsforeningen for psykisk sundhed, Statsforvaltningen, Vestre Landsret, Ældresagen og Østre Landsret.

Til nr. 2

Det fremgår af den gældende § 1 i psykologloven, at ret til at betegne sig som autoriseret psykolog har kun den, der har fået autorisation som psykolog efter § 2 og § 19, stk. 2. Kravene for at opnå autorisation fremgår af psykologlovens § 2, stk. 1.

Det fremgår af den gældende § 21, stk. 1, i psykologloven, at kun den, der ved et universitet eller anden højere uddannelsesinstitution har bestået kandidateksamen i psykologi eller dermed ligestillet eksamen, har ret til at betegne sig som psykolog.

Den foreslåede bestemmelse i § 1, stk. 1, om beskyttelse af titlen psykolog er en videreførelse af den gældende § 21,

stk. 1, i psykologloven, som samtidigt ophæves med dette lovforslag, jf. § 1, nr. 30.

Flytningen af bestemmelsen er en konsekvens af ønsket om at tydeliggøre og styrke titelbeskyttelsen af psykologer. Flytningen indebærer ingen indholdsmæssige ændringer.

Det betyder, at det fortsat kun er psykologer med kandidatexamen i psykologi eller en dermed ligestillet eksamen, der har ret til at betegne sig psykolog. Formålet med titelbeskyttelsen er at tilgodese forbrugerbeskyttelseshensyn.

De uddannelser, der berettiger til brug af titlen psykolog, er kandidatexamen i psykologi (cand.psych.) og de nu nedlagte uddannelser psykologisk-pædagogisk kandidatexamen (cand.pæd.psych.) fra Danmarks Pædagogiske Universitet (tidligere Danmarks Lærerhøjskole) og magisterkonferens i psykologi (mag.art. i psykologi) samt dermed ligestillede uddannelser gennemført i udlandet.

Bacheloruddannelser og den uddannelse i pædagogisk psykologi, der tilbydes i dag på DPU (Danmarks Institut for Pædagogik og Uddannelse, Aarhus Universitet), og som fører til titlen cand.pæd. i pædagogisk psykologi, berettiger ikke til at anvende betegnelsen psykolog.

Uberettiget anvendelse af betegnelsen psykolog er sanktioneret med bøde, jf. psykologlovens § 23, stk. 1, jf. § 21, stk. 1. Forbuddet omfatter også sammensætninger med -psykolog som f.eks. erhvervspsykolog, dybdepsykolog, idrætspsykolog, sprogpsykolog m.v.

Den foreslåede bestemmelse i § 1, stk. 2, om beskyttelse af titlen autoriseret psykolog er en videreførelse af gældende § 1 i psykologloven med konsekvensændringer som følge af forslagene i lovforslagets § 1, nr. 4 og 27, om flytning af den gældende § 19, stk. 2, i psykologloven om autorisation som psykolog til personer, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, som kan ligestilles med uddannelseskravene for opnåelse af autorisation, jf. § 2, stk. 1, i psykologloven. Det betyder, at retten til at betegne sig som autoriseret psykolog er betinget af, at der er opnået autorisation efter psykologlovens § 2. Uberettiget anvendelse af betegnelsen autoriseret psykolog er sanktioneret med bøde, jf. psykologlovens § 23, stk. 1, jf. § 1.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.5.

Til nr. 3

Det foreslås at indsætte et nyt kapitel 1 a med overskriften »Meddelelse af autorisation« før § 2 i den gældende psykologlov, så det præciseres, at bestemmelsen i psykologlovens § 2 alene handler om kravene for at opnå autorisation og Psykolognævnets behandling af ansøgninger om autorisation.

Ændringen er en konsekvens af, at den gældende overskrift til kapitel 1 med lovforslagets § 1, nr. 1, ændres til »Titelbeskyttelse«.

Til nr. 4

Det fremgår af § 19, stk. 2, i den gældende psykologlov, at Psykolognævnet kan meddele autorisation som psykolog til personer, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, som kan ligestilles med de i § 2, stk. 1, nævnte uddannelser.

Det foreslås med indsættelsen af et nyt § 2, stk. 2, at flytte bestemmelsen i psykologlovens § 19, stk. 2, om autorisation til personer, der i udlandet har gennemgået en ligestillet uddannelse til bestemmelsen om meddelelse af autorisation. Bestemmelserne om meddelelse af autorisation, uanset om det sker på grundlag af en dansk eller udenlandsk uddannelse, samles dermed. Psykologlovens § 19, stk. 2, foreslås samtidigt ophævet med lovforslagets § 1, nr. 27.

Formålet med flytningen er at samle de indholdsmæssige bestemmelser, som handler om Psykolognævnets kompetence til at meddele autorisation. Bestemmelserne fremgår i dag af lovens § 2, stk. 2, § 17, stk. 4, og § 19, stk. 2. Flytningen af bestemmelsen indebærer ingen indholdsmæssige ændringer, men indgår som et element i en ny struktur i loven.

Den beskyttede titel som psykolog og autoriseret psykolog efter lovforslagets § 1, nr. 1, indebærer, at psykologerhvervet i forhold til EU-regulering betragtes som et lovreguleret erhverv. At et erhverv er lovreguleret betyder, at personer med udenlandsk uddannelse skal ansøge om autorisation eller lignende offentlig godkendelse, inden personen kan etablere sig eller tilbyde tjenesteydelser i Danmark. Lovregulerede erhverv er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 (anerkendelsesdirektivet). Ansøgning om autorisation eller lignende offentlig godkendelse skal indsendes til den kompetente myndighed, som for psykologerhvervet er Psykolognævnet. I forhold til psykologerhvervet stilles ikke krav om autorisation, da autorisation i Danmark er frivillig.

Den foreslåede bestemmelse giver Psykolognævnet hjemmel til at meddele autorisation til personer, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, som kan ligestilles med den uddannelse, der kræves for at opnå autorisation i Danmark. Det gælder både i forhold til personer, der er omfattet af anerkendelsesdirektivet og andre personer med uddannelse fra udlandet, herunder ikke EU-lande.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.5.

Til nr. 5

Det fremgår af den gældende § 2, stk. 2, i psykologloven, at autorisation som psykolog meddeles af Psykolognævnet, der fører en fortegnelse over meddelte autorisationer.

Med forslaget til § 2, stk. 2, der bliver stk. 3, præciseres det, at autorisationen meddeles efter stk. 1 og 2 i § 2. Kravet om,

at Psykolognævnet fører en fortegnelse over meddelte autorisationer, udgår af denne bestemmelse, men videreføres med lovforslagets § 1, nr. 17, som § 11 i psykologloven i et nyt kapitel om offentliggørelse.

Ændringen har ingen indholdsmæssig betydning, men indgår som et element i en ny struktur i loven.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.5.

Til nr. 6

Det fremgår af den gældende § 2, stk. 3, 1. pkt., i psykologloven, at autorisation ikke kan meddeles den, der må antages at være farlig for sine medmennesker under udøvelse af virksomhed som psykolog enten på grund af udvist grov udelighed eller på grund af sygdom.

Med forslaget til § 2, *stk. 3, 1. pkt.*, der bliver *stk. 4, 1. pkt.*, foreslås en ny formulering, som indholdsmæssigt ikke får betydning for administrationen af bestemmelsen. Det vil herefter fremgå af bestemmelsen, at autorisation ikke kan meddeles den, der opfylder betingelserne for fratagelse af autorisation efter psykologlovens § 3, stk. 1. I sidstnævnte bestemmelse er fastsat, at der kan ske autorisationsfratagelse, hvis en psykolog må antages at være til fare for andre mennesker på grund af en lidelse, der gør psykologen uegnet til udøvelse af hvervet, på grund af sygdom eller misbrug af rusmidler eller lignende, der bevirker, at psykologen varigt eller med mellemrum befinder sig i en mangelfuld sjælstilstand, eller på grund af at psykologen har udvist grov forømmelighed ved udøvelse af hvervet som psykolog.

Baggrunden for den nye formulering er et ønske om tilnærme sig ordlyden af den tilsvarende bestemmelse om afslag på autorisation i sundhedsvæsenet, jf. § 2, stk. 3, i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed (autorisationsloven), hvorefter autorisation ikke kan meddeles den, der opfylder betingelserne for fratagelse af autorisation.

Til nr. 7

Det fremgår af den gældende § 2, stk. 4, i psykologloven, at der for meddelelse af autorisation som psykolog skal betales et af social- og indenrigsministeren fastsat gebyr.

Med forslaget til § 2, *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, foreslås bestemmelsen ændret således, at der for behandling af ansøgning om autorisation som psykolog betales et af social- og indenrigsministeren fastsat gebyr. Social- og indenrigsministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om gebyr for Psykolognævnets behandling af ansøgning om autorisation.

Bemyndigelsen vil blive udnyttet til at fastsætte regler om, at gebyret kan opkræves allerede i forbindelse med behandlingen af ansøgningen og ikke først, når autorisation meddeles. Formålet hermed er, at betalingstidspunktet skal afspejle det forhold, at gebyret opkræves for sagsbehandlingen af an-

søgningen om autorisation og ikke udstedelsen af autorisation.

Bemyndigelsen vil endvidere blive benyttet til at fastsætte regler om gebyrets størrelse. Gebyrets størrelse fastsættes i overensstemmelse med principperne for gebyrfastsættelse i staten, hvorefter der skal tilstræbes balance over en 4-årig periode fra og med regnskabsåret. Mindst en gang årligt vurderes det, om omkostningerne skal reduceres, eller gebyrsatsen justeres for at sikre balance. Gebyret skal afspejle de omkostninger, der er forbundet med behandlingen af ansøgningen.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.4.

Til nr. 8

Psykolognævnet fører tilsyn med autoriserede psykologer. Dette fremgår af den gældende § 17, stk. 4, i psykologloven. Reglerne om, hvordan tilsynet skal gennemføres, og hvilke tilsynsforanstaltninger, Psykolognævnet kan iværksætte, fremgår i den gældende lov af flere forskellige bestemmelser, herunder §§ 3-7, § 18, stk. 1, og § 20.

For at sikre overskuelighed og sammenhæng i reglerne foreslås det at samle reglerne om Psykolognævnets tilsynspligt under ét i nye bestemmelser i et nyt kapitel 1 b med *overskriften* »Tilsyn og tilsynsforanstaltninger«. Formålet hermed er også at præcisere og styrke Psykolognævnets funktion som tilsynsmyndighed. I kapitlet fastsættes regler, som giver en tydeligere beskrivelse af nævnets opgaver, sagsbehandlingsgrundlag og tilsynsforanstaltningerne. Bestemmelserne i §§ 5 og 7, § 18, stk. 1, og § 20 i den gældende psykologlov videreføres uændrede. Bestemmelserne i §§ 3, 4 og 6 i den gældende psykologlov videreføres med større eller mindre ændringer. Det nye kapitel 1 b foreslås at omfatte de foreslåede §§ 2 a-2 e samt de gældende bestemmelser i §§ 3-10.

Til § 2 a

Det fremgår af § 17, stk. 4, i psykologloven, at Psykolognævnet fører tilsyn med autoriserede psykologer. Der fremgår ikke nærmere bestemmelser om nævnets tilsynsvirksomhed. Efter gældende praksis bestemmer Psykolognævnet selv, hvilke sager nævnet ønsker at optage til behandling som led i det tilsyn, Psykolognævnet udøver efter lovens § 17, stk. 4. Psykolognævnet har i praksis afvist henvendelser fra borgere om forhold, der ligger mere end 3 år tilbage i tiden. Det skyldes, at pligten til at føre optegnelser efter den gældende psykologlovs § 14, stk. 2, er 3 år, og at det typisk er svært at få oplyst sager, hvor sagens genstand eller det forhold, som sagen vedrører, ligger mere end 3 år forud for det tidspunkt, hvor nævnet modtager henvendelsen.

Den foreslåede § 2 a er ny og er en præcisering af, hvordan Psykolognævnet udfører sit tilsyn med autoriserede psykologer.

Det foreslås i § 2 a, stk. 1, at Psykolognævnet fører tilsyn med faglig virksomhed, der udøves af autoriserede psykologer, og den autoriserede psykologs egnethed til udøvelse af erhvervet.

Tilsyn føres med alle autoriserede psykologer, uanset psykologens ansættelsesområde. Psykologens virksomhed kan således både være inden for og uden for sundhedsvæsenet.

Tilsynet vedrører de autoriserede psykologers overholdelse af de pligter, der fremgår af kapitel 2, dvs. pligten efter psykologlovens § 12 til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed under udøvelsen af sin virksomhed, pligten efter psykologlovens § 14 til at føre ordnede optegnelser og pligten efter psykologlovens § 16 til at udvise omhu og uhildethed ved udfærdigelse af erklæringer, som den autoriserede psykolog afgiver i egenskab heraf. Pligten til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed har både betydning for mere formelle aspekter af den autoriserede psykologs arbejde, såsom korrekt informering af klienter, såvel som det indholdsmæssige af psykologens arbejde. Ligeledes har pligten til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed også betydning for den autoriserede psykologs adfærd over for en klient.

Psykolognævnets tilsyn kan også vedrøre den autoriserede psykologs egnethed til udøvelse af erhvervet. Ved egnethed forstås her fravær af de grunde, som kan medføre fratagelse af autorisation, jf. § 3, stk. 1, nr. 1 og 2, i den gældende psykologlov.

En autoriseret psykologs typiske virksomhedsområde i sundhedsvæsenet omfatter psykologisk undersøgelse og behandling af psykisk lidelse samt rådgivning af mennesker, der uden at være syge, befinder sig i en krisesituation eller på anden måde har personlige vanskeligheder. Der kan dels være tale om virksomhed på et sygehus eller anden behandlingsinstitution inden for sundhedsvæsenet, dels om virksomhed i privat praksis, når virksomheden omfattes af ovennævnte beskrivelse.

Psykolognævnet fører også tilsyn med autoriserede psykologers faglige virksomhed inden for sundhedsvæsenet og suppleres i sit tilsyn af Sundhedsvæsenets Disciplinærnævns behandling af klager over autoriserede psykologer inden for sundhedsvæsenet.

Autoriserede psykologers virksomhed inden for sundhedsvæsenet er omfattet af Sundhedsvæsenets Disciplinærnævns virksomhed, jf. § 1, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 1448 af 15. december 2010 om ikke-autoriserede persongrupper inden for sundhedsvæsenet, der er omfattet af Sundhedsvæsenets Disciplinærnævns virksomhed (persongruppebekendtgørelsen). Psykologer, der er autoriserede i henhold til psykologloven, betragtes som sundhedspersoner i sundhedslovens forstand i det omfang, de pågældende udfører sundhedsfaglige opgaver.

Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn behandler klager fra patienter over konkrete sundhedspersoners faglige virksomhed. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn afgiver i sådanne

sager en udtalelse om, hvorvidt sundhedspersonens sundhedsfaglige virksomhed har været kritisabel, eller om sundhedspersonen har handlet i strid med sundhedslovens kapitel 4-7 og 9. Disciplinærnævnet kan herunder udtale kritik med indskærpelse eller søge iværksat sanktioner. Dette fremgår af § 3 i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1113 af 7. november 2011 med senere ændringer. Det bemærkes, at Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn også behandler klager over ikke-autoriserede psykologer for så vidt angår deres virksomhed inden for sundhedsvæsenet i perioden fra bestået afsluttende eksamen til erhvervelse af autorisation, jf. persongruppebekendtgørelsen § 1, nr. 2. Klager over ikke-autoriserede psykologer kan indgives til Dansk Psykolog Forenings Etiknævn, i det omfang at klagen falder ind under Etiknævnets kompetence.

En autoriseret psykologs typiske virksomhedsområde uden for sundhedsvæsenet omfatter blandt andet forebyggelse, rådgivning, behandling, udredning, diagnostik og lignende inden for undervisnings- og socialområdet og erhvervspsykologisk rådgivning.

Det foreslås i § 2 a, stk. 2, at Psykolognævnet som led i tilsynet kan optage en sag til behandling som følge af en konkret henvendelse om en autoriseret psykologs virksomhed, såfremt nævnet finder, at der er tilstrækkeligt grundlag for at rejse en tilsynssag. Herved forstås henvendelser fra borgere, patienter, klienter m.v. Der er ikke tale om klageadgang som den, der gælder for Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn, hvor klager bliver part i sagen, men derimod om en adgang for Psykolognævnet til at få kendskab til sager, hvor der eventuelt er grundlag for at rejse en tilsynssag. Det er også forudsat i forarbejderne til den oprindelige psykologlov fra 1993 ifølge de specielle bemærkninger til § 18, jf. folketingsstidende tillæg A, 1992-93, sp. 686, at tilsynet må antages sædvanligvis at blive iværksat som følge af en konkret henvendelse vedrørende en autoriseret psykologs virksomhed. Borgeren, som henvender sig til Psykolognævnet, tillægges ikke partsstatus, da der er tale om en tilsynssag. Hvis klagen vedrører en autoriseret psykologs virksomhed inden for sundhedsvæsenet, skal borgeren henvises til at indgive klage til Sundhedsstyrelsens Disciplinærnævn. Der er med bestemmelsen ikke tiltænkt en ændring af gældende ret. Bestemmelsen lovfæster således praksis.

Psykolognævnet skal alene optage sagen til behandling, hvis nævnet finder, at der er tilstrækkeligt grundlag herfor. Det er en forudsætning, at der er grund til at antage, at en konkret autoriseret psykolog under udøvelse af sin virksomhed ikke har overholdt de pligter, der følger af psykologlovens kapitel 2, f.eks. ved ikke at udvise omhu og samvittighedsfuldhed, jf. § 12 i den gældende psykologlov. Det betyder, at en borgers henvendelse om en konkret autoriseret psykologs virksomhed ikke indebærer, at nævnet skal behandle sagen. Psykolognævnets mulighed for at rejse en sag er alene begrænset af principperne om saglig forvaltning. Det forhold, at sanktionsanvendelse på forhånd kan udelukkes, medfører ikke i sig selv, at Psykolognævnet ikke har pligt til at under-

søge sagen. Der er med bestemmelsen ikke tiltænkt en ændring af gældende ret. Bestemmelsen lovfæster således praksis.

Det foreslås i § 2 a, stk. 3, at Psykolognævnet endvidere af egen drift som led i tilsynet optager sager til behandling, når nævnet finder, at der tilstrækkeligt grundlag for at rejse en tilsynssag. Det er en forudsætning, at der er grund til at antage, at en konkret autoriseret psykolog under udøvelse af sin virksomhed ikke har overholdt de pligter, der følger af psykologlovens kapitel 2, f.eks. ved ikke at udvise omhu og samvittighedsfuldhed, jf. § 12 i den gældende psykologlov. Det kan f.eks. være, at Psykolognævnet via pressen eller ad anden vej bliver opmærksomme på en sag, som giver anledning til nærmere undersøgelse. Der er med bestemmelsen ikke tiltænkt en ændring af gældende ret. Bestemmelsen lovfæster således praksis.

Det foreslås i § 2 a, stk. 4, at Psykolognævnet kan afvise at iværksætte en tilsynssag på baggrund af en henvendelse, jf. stk. 2, allerede fordi en sags genstand eller det forhold, som sagen vedrører, ligger mere end 5 år forud for det tidspunkt, hvor Psykolognævnet modtager henvendelsen. Opbevaringspligten foreslås med lovforslagets § 1, nr. 21, udvidet til 5 år, hvorfor tidsangivelsen i § 2 a, stk. 4, også fastsættes til 5 år. Bestemmelsen udelukker ikke, at nævnet kan afvise at iværksætte en tilsynssag på baggrund af en henvendelse, hvis der foreligger saglige grunde hertil.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.4.

Til § 2 b

Efter § 18, stk. 1, i psykologloven er autoriserede psykologer forpligtede til at afgive alle oplysninger, som er nødvendige for Psykolognævnets gennemførelse af sit tilsyn. Psykolognævnet har som en del af nævnets almindelige forvaltningsretlige forpligtelse til at oplyse en sag, inden der træffes afgørelse, mulighed for at indhente relevante oplysninger fra den autoriserede psykologs arbejdsgiver.

Det foreslås i § 2 b, stk. 1, at autoriserede psykologer som hidtil skal være forpligtede til på begæring af Psykolognævnet at afgive alle oplysninger, der er nødvendige for gennemførelse af Psykolognævnets tilsyn, samt i øvrigt at medvirke ved tilsyn efter Psykolognævnets nærmere anvisninger. Formålet med § 2 b, stk. 1, er således at videreføre retstilstanden fra den gældende § 18, stk. 1, i psykologloven, der samtidigt foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 25. Der er med den justerede formulering af bestemmelsen ikke tiltænkt en ændring af gældende ret, men alene en præcisering af den autoriserede psykologs forpligtelse til at afgive oplysninger til Psykolognævnet.

Det er en forudsætning for Psykolognævnets tilsyn med autoriserede psykologer og muligheden for at vurdere behovet og grundlaget for at bringe tilsynsforanstaltninger i anvendelse, at nævnet har gode muligheder for at sikre sig, at tilsynssagerne er tilstrækkeligt oplyst, således at beslutningsgrundlaget er sikkert. Bestemmelsen skal således også

sikre, at Psykolognævnet har mulighed for at opfylde de forvaltningsretlige krav til sagens oplysning inden sagens afgørelse. Såfremt psykologen ikke opfylder sin forpligtelse til at afgive oplysninger, kan Psykolognævnet træffe afgørelse på det foreliggende grundlag (processuel skadevirkning).

Det foreslås i § 2 b, stk. 2, udtrykkeligt fastsat, at Psykolognævnet kan anmode arbejdsgivere for autoriserede psykologer om oplysninger vedrørende en specifik autoriseret psykolog. Formålet hermed er at forbedre nævnets muligheder for at oplyse en sag, så der kan træffes afgørelse på et oplyst grundlag. Oplysningerne skal være nødvendige for nævnets gennemførelse af tilsynet. Bestemmelsen er ny, og giver Psykolognævnet udtrykkelig hjemmel til at indhente oplysninger hos en eventuel arbejdsgiver. Det forudsættes, at indhentningen af oplysninger sker under overholdelse af god databehandlingsskik, jf. § 5 i persondataloven, og indhentning må alene finde sted, når betingelserne i persondatalovens § 6 er opfyldte.

Psykolognævnet vil i medfør af bestemmelsen for eksempel kunne indhente oplysninger fra en autoriseret psykologs arbejdsgiver eller overordnede om blandt andet rutiner og arbejdstilrettelæggelse. Der er ikke knyttet sanktionsmuligheder til bestemmelsen. Såfremt arbejdsgiver ikke udleverer de ønskede oplysninger til Psykolognævnet, må nævnet derfor træffe afgørelse på det foreliggende grundlag.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.4.

Til § 2 c

Efter gældende praksis kan Psykolognævnet i sin afgørelse af en tilsynssag udtale kritik eller alvorlig kritik af en autoriseret psykologs virksomhed, hvis der foreligger forsømmelse eller overtrædelse af forpligtelserne efter psykologloven. Psykolognævnet udtaler sig efter praksis ikke om kritikens betydning for det i sagen omhandlede arbejde.

Det foreslås med § 2 c, at Psykolognævnets praksis med at udtale kritik af psykologens faglige virksomhed i tilsynssager lovfæstes. Psykolognævnet har siden dets tilblivelse i sin tilsynsvirksomhed påset, om en autoriseret psykolog i sin virksomhed har levet op til de krav, herunder psykologfaglige krav, der ifølge loven stilles til en autoriseret psykolog. Nævnet tager i sin tilsynsvirksomhed udgangspunkt i psykologlovens §§ 12 og 16 om omhu, samvittighedsfuldhed og uhildethed og vurderer det psykologfaglige arbejde, som er udført af den autoriserede psykolog, herunder både form, indhold og præsentation. Nævnets undersøgelse munder ud i en afgørelse om eventuel kritik.

Det foreslås i § 2 c, stk. 1, at Psykolognævnet i forbindelse med en konkret tilsynssag kan udtale kritik af en autoriseret psykologs faglige virksomhed og forhold, hvis en autoriseret psykolog har tilsidesat eller ikke levet op til sine forpligtelser efter psykologlovens kapitel 2, dvs. pligten efter psykologlovens § 12 til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed under udøvelsen af sin virksomhed, pligten efter psykologlovens § 14 til at føre ordnede optegnelser og pligten efter

psykologlovens § 16 til at udvise omhu og uhildethed ved udfærdigelse af erklæringer, som den autoriserede psykolog afgiver i egenskab heraf.

Bestemmelsen indebærer, at muligheden for at udtale kritik lovfæstes. Bestemmelsen svarer til den gældende § 3 i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, hvorefter Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn i sager omfattet af nævnets kompetence blandt andet afgiver en udtalelse om, hvorvidt sundhedspersonens sundhedsfaglige virksomhed har været kritisabel, eller om sundhedspersonen har handlet i strid med sundhedslovens kapitel 4-7 og 9.

Psykolognævnet har i sin praksis bl.a. udtalt kritik for manglende omhu og samvittighedsfuldhed, da en autoriseret psykolog under en diskussion på et fællesmøde med en kommunal sagsbehandler og sin klient, bad sagsbehandleren om at holde kæft. Autoriserede psykologer skal optræde professionelt og respektfuldt på møder med deltagelse af deres klienter, som ofte er i en for dem vanskelig og belastende situation.

Psykolognævnet har endvidere udtalt kritik af, at en autoriseret psykolog ikke havde opbevaret testresultater i mindst 3 år.

Et grundlag for kritik på grund af manglende omhu har været, at en autoriseret psykolog ikke havde beskrevet opdraget i fuldt omfang i en børnesagkyndig erklæring, og opdraget desuden ikke var tilstrækkelig belyst i erklæringen, da der ikke var foretaget en vurdering af forældrenes evne og vilje til at samarbejde med hinanden og med myndighederne.

I en sag om en forældrekompetenceundersøgelse udtalte Psykolognævnet kritik af, at en autoriseret psykologs vurderinger i erklæringen ikke var baseret på de oplysninger og observationer, som var beskrevet i erklæringen.

Det foreslås i § 2 c, stk. 2, at Psykolognævnet, i det omfang den autoriserede psykolog i væsentligt omfang har tilsidesat eller ikke har levet op til sine forpligtelser efter psykologlovens kapitel 2, kan udtale alvorlig kritik. I væsentligt omfang kan også foreligge, hvis den autoriserede psykolog gentagne gange i et ikke uvæsentligt omfang har tilsidesat eller ikke levet op til sine forpligtelser. Forpligtelserne efter psykologlovens kapitel 2 omfatter pligten efter psykologlovens § 12 til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed under udøvelsen af sin virksomhed, pligten efter psykologlovens § 14 til at føre ordnede optegnelser og pligten efter psykologlovens § 16 til at udvise omhu og uhildethed ved udfærdigelse af erklæringer, som den autoriserede psykolog afgiver i egenskab heraf.

Bestemmelsen indebærer, at Psykolognævnet i sin vurdering af sagen skal tage konkret stilling til, om psykologens virksomhed alene kan anses som kritisabel, eller om der er grund til at indskærpe kritikken og udtale alvorlig kritik. Bestemmelsen er en lovfæstelse af Psykolognævnets praksis.

Psykolognævnet har i sin praksis bl.a. udtalt alvorlig kritik af, at der i en erklæring om en forældrekompetenceundersøgelse manglende væsentlige beskrivelser fra sagsakterne, herunder baggrunden for og konsekvenserne af en tidligere iværksat forældrekompetenceundersøgelse. Der manglede også beskrivelser af børnenes udvikling og trivsel samt børnenes udviklingsbehov og forældrenes evner til at varetage disse behov. Manglerne i erklæringen medførte, at vurderingerne og konklusionerne fremstod overfladiske og uden den fornødne faglige tyngde. Psykologens vurdering af en tidligere forældrekompetenceundersøgelse samt gengivelse af uddrag fra udtalelser om forældrene, der alene var til fordel for forældrene, gav et indtryk af, at psykologen ikke var uhildet i sin undersøgelse.

I en anden sag om erklæring om en forældrekompetenceundersøgelse udtalte Psykolognævnet alvorlig kritik af, at den autoriserede psykolog havde foretaget en sammenblanding af beskrivelser og vurderinger. Psykologen manglende endvidere belæg for vurderingerne.

Psykolognævnet er ikke efter psykologloven forpligtet til at udtale sig om betydning af kritik eller alvorlig kritik for det i sagen omhandlede arbejde.

Det foreslås i § 2 c, stk. 3, at Psykolognævnet i sager, hvor nævnet efter stk. 1 eller 2 udtaler kritik eller alvorlig kritik, supplerende skal udtale sig om kritikens betydning for det i sagen omhandlede arbejde. Bestemmelsen vurderes bl.a. at kunne have betydning i sager, hvor den autoriserede psykolog har udført arbejde for en opdragsgiver, og hvor opdragsgiver har en interesse i en vurdering af kritikens betydning for det udførte arbejde. Dette kan f.eks. være tilfældet i en sag, hvor Psykolognævnet har udtalt kritik af, at den autoriserede psykologs journalisering er mangelfuld, men hvor dette ikke har betydning for indholdet og kvaliteten af den børnesagkyndige erklæring, som psykologen har udarbejdet.

Til § 2 d

Efter gældende ret har Psykolognævnet ingen mulighed for at iværksætte skærpet tilsyn med en autoriseret psykolog. Psykolognævnet kan dog vælge i sin udførelse af det tilsyn, nævnet udfører efter psykologlovens § 17, stk. 4, af egen drift at have skærpet opmærksomhed på en autoriseret psykologs virksomhed, hvis der er saglige grunde hertil.

Med den foreslåede § 2 d, der er ny, foreslås indført adgang for Psykolognævnet til for en fastsat periode, der kan forlænges af nævnet, at iværksætte skærpet tilsyn med en autoriseret psykolog, såfremt nævnet finder, at psykologen har udvist alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse ligger i forlængelse af Psykolognævnets forpligtelse til at føre et generelt tilsyn med autoriserede psykologer, som fremgår af den foreslåede § 2 a, stk. 1. Det er efter den foreslåede § 2 d en betingelse for at iværksætte skærpet tilsyn, at nævnet finder, at den autoriserede psykolog har udvist alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed. Bestemmelsen stiller hermed krav om, at

Psykolognævnet allerede har konstateret kritisabel faglig virksomhed i forbindelse med en tilsynssag, hvor Psykolognævnet eventuelt også har udtalt alvorlig kritik, jf. den foreslåede § 2 c, eller udstedt et påbud, jf. den foreslåede § 2 e. Det forudsættes, at anvendelsen af skærpet tilsyn er egnet til at imødegå, at den autoriserede psykolog fortsætter den kritisable virksomhed.

Ved afgørelse om skærpet tilsyn skal proportionalitetsprincippet overholdes. Afgørelsen om at pålægge skærpet tilsyn, og hvordan det skærpede tilsyn udføres, skal således være proportionalt med den kritisable virksomhed, som er konstateret, og hvis fortsættelse ønskes imødegået ved iværksættelsen af det skærpede tilsyn. Ligeledes skal også længden af den periode, psykologen underlægges skærpet tilsyn, indgå i proportionalitetsafvejningen.

Et skærpet tilsyn kan f.eks. indebære en pligt til at indsende journaler, eller til at psykologen skal afgive en redegørelse om specifikke forhold. Det fremgår af den foreslåede § 2 b, stk. 1, at den autoriserede psykolog er forpligtet til at afgive alle oplysninger, der er nødvendige for gennemførelse af tilsynet samt at medvirke ved tilsyn efter Psykolognævnets nærmere anvisninger. Denne forpligtelse gælder ligeledes i forbindelse med et skærpet tilsyn.

Afgørelse om skærpet tilsyn træffes for en fastsat periode, der kan forlænges af nævnet. Psykolognævnet kan på baggrund af de forhold, der er kommet frem under det udførte skærpede tilsyn, og såfremt det fortsat vurderes nødvendigt til imødegåelse af psykologens kritisable virksomhed, træffe afgørelse om forlængelse af perioden. Denne afgørelse skal ske under hensyntagen til det ovenfor anførte om bl.a. overholdelse af proportionalitetsprincippet såvel som almindelige forvaltningsretlige principper om bl.a. partshøring og begrundelse.

Afgørelse om skærpet tilsyn er omfattet af den foreslåede bestemmelse om en offentliggørelsesordning, jf. den foreslåede § 11 b, stk. 1. Det vil således fremgå af Psykolognævnets hjemmeside, hvis en autoriseret psykolog er undergivet skærpet tilsyn. Ved udløb af den fastsatte periode for skærpet tilsyn vil oplysning herom blive fjernet fra hjemmesiden.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.

Til § 2 e

Efter gældende ret er der ingen mulighed for at pålægge en autoriseret psykolog at ændre sin virksomhedsudøvelse, selvom Psykolognævnet har fundet, i nogle tilfælde gentagne gange, at den autoriserede psykolog har problemer med at leve op til de faglige normer. Den eneste mulighed for Psykolognævnet til at gribe ind i sådanne tilfælde er at fratage psykologen autorisationen. Da kravene herfor sjældent vil være opfyldte, har Psykolognævnet således ingen reelle muligheder for at følge op på de kritisable forhold.

Med den foreslåede § 2 e, der er ny, foreslås indført adgang for Psykolognævnet til at pålægge en autoriseret psykolog et påbud.

Det foreslås i § 2 e, stk. 1, som noget nyt, at Psykolognævnet i tilsynssager kan træffe afgørelse om at pålægge en autoriseret psykolog et fagligt påbud, hvis psykologen har udvist alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed. Med bestemmelsen gives Psykolognævnet mulighed for at pålægge vedkommende autoriserede psykolog at ændre den del af psykologens praksis, der har givet anledning til alvorlig eller gentagen kritik.

Ved "alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed" forstås tilfælde, hvor den autoriserede psykolog ikke blot i enkelte tilfælde har udvist mangel på omhu og samvittighedsfuldhed, men mere generelt ikke har udvist omhu og samvittighedsfuldhed og ikke har levet op til sædvanlige faglige normer. Dette kan konstateres på baggrund af en række ensartede tilfælde af mangelfuld praksis, der viser, at den autoriserede psykolog ikke lever op til forpligtelserne i psykologlovens kapitel 2. Det kan dog også konstateres på baggrund af et enkelt tilfælde af mangelfuld praksis af mere grundlæggende karakter, som udløser alvorlig kritik.

Det faglige påbud vil således kunne anvendes i situationer, hvor nævnet finder, at psykologens manglende overholdelse af psykologens faglige forpligtelser er af en sådan karakter, at det udløser en afgørelse om alvorlig kritik, jf. den foreslåede § 2 c, stk. 2, og i situationer, hvor nævnet gentagne gange finder, at psykologens faglige virksomhed er kritisabel i et ikke-uvæsentligt omfang.

De faglige forpligtelser udledes af pligten for en autoriseret psykolog til under udøvelse af sin virksomhed at udvise omhu og samvittighedsfuldhed og pligten til at føre ordnede optegnelser, jf. kapitel 2.

Hvornår kritisabel virksomhed er af en karakter, der kan begrunde afgørelse om udstedelse af et påbud, skal ses i relation til, at overtrædelse af et påbud efter den foreslåede § 3, stk. 2, i psykologloven, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 11, skal kunne føre til autorisationsfratagelse. Den allerede udøvede kritisable virksomhed er tilstrækkeligt grundlag for udstedelse af et påbud. Der er således ikke krav om, at Psykolognævnet skal kunne bevise eller sandsynliggøre en fare ved psykologens virksomhed fremadrettet.

Det faglige påbud skal indeholde en klart formuleret forpligtelse til, at psykologen skal ændre en bestemt del af sin faglige virksomhed. Påbuddet skal i sit indhold være egnet til at rette op på den kritisable virksomhed, jf. tillige den foreslåede § 2 e, stk. 3.

Et påbud kan i sit indhold f.eks. være, at den autoriserede psykolog skal føre journal i overensstemmelse med de regler, der er udstedt i medfør af psykologloven. Påbud kan f.eks. også vedrøre efteruddannelse, korrekt informering af klienter eller efterlevelse af specifikke faglige normer. Et påbud kan også vedrøre nærmere afgrænsede faglige pro-

blemstillinger, herunder f.eks. at den autoriserede psykolog skal afholde sig fra at benytte en bestemt behandlingsmetode, som med sikkerhed er skadelig.

Psykolognævnet skal følge op på, om den autoriserede psykolog opfylder et fagligt påbud. Dette kan f.eks. ske ved, at en autoriseret psykolog, som har modtaget påbud om efterlevelse af regler om journalisering, indsender journaler til Psykolognævnet.

Et fagligt påbud kan være tidsbegrænset eller tidsubegrænset. Hvis Psykolognævnet giver en autoriseret psykolog et tidsubegrænset fagligt påbud, forpligter nævnet sig til løbende at holde sig orienteret om, hvorvidt psykologen ændrer sin adfærd. Psykolognævnet skal ophæve et fagligt påbud, når påbuddet er opfyldt eller ikke længere er relevant.

Psykolognævnets afgørelse er en forvaltningsretlig afgørelse, hvorfor Psykolognævnet ved afgørelse om udstedelse af et fagligt påbud er forpligtet til at følge forvaltningsloven og de almindelige forvaltningsretlige principper, herunder høringspligt, pligten til oplysning af sagen m.v.

Afgørelse om fagligt påbud skal offentliggøres, jf. den foreslåede bestemmelse i psykologloven § 11 b, stk. 1, nr. 3, som foreslås indsat med lovforslagets § 1, nr. 17.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2.

Psykolognævnet har efter gældende ret ikke mulighed for at træffe afgørelse om påbud eller lignende tilsynsforanstaltninger i sager, hvor der er begrundet mistanke om en autoriseret psykologs egnethed til at udøve hvervet.

Det foreslås i § 2 e, stk. 2, at Psykolognævnet, når der er begrundet mistanke om, at en autoriseret psykolog er uegnet til udøvelsen af erhvervet som følge af forhold nævnt i § 3, stk. 1, nr. 1 og 2, i den gældende psykologlov, som noget nyt kan give den autoriserede psykolog påbud om at lade sig underkaste lægelig eller anden sagkyndig undersøgelse og medvirke ved kontrolforanstaltninger. Psykologlovens § 3 angiver de forhold, der kan begrunde autorisationsfratagelse. Af § 3, stk. 1, nr. 1 og 2, fremgår, at autorisationsfratagelse kan ske, såfremt psykologen må antages at være til fare for andre mennesker på grund af 1) en lidelse, der gør den pågældende uegnet til udøvelse af hvervet som psykolog, eller 2) sygdom eller misbrug af rusmidler eller lignende, der bevirker, at psykologen varigt eller med mellemrum befinder sig i en mangelfuld sjælstilstand.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at Psykolognævnet kan give en autoriseret psykolog påbud om at lade sig underkaste undersøgelser og medvirke ved kontrolforanstaltninger.

Påbuddet adskiller sig fra den gældende psykologlovs § 7, der ikke ændres med lovforslaget, ved sit formål. Undersøgelserne eller kontrolforanstaltningerne, der refereres til i § 7, har til formål at medvirke til oplysning af en sag, hvor

Psykolognævnet overvejer at træffe afgørelse om autorisationsfratagelse. Bestemmelsen i § 7 beskriver et processuelt skridt med henblik på oplysning af sagen. Formålet med et påbud efter den foreslåede bestemmelse i § 2 e, stk. 2, er derimod i lighed med et fagligt påbud efter stk. 1 at søge at sikre, at den autoriserede psykolog ændrer de forhold, der begrunder påbuddet.

Bestemmelsen kan anvendes ved mistanke om manglende egnethed til faglig virksomhed på grund af for eksempel sygdom eller misbrug.

Enhver mistanke vil ikke være tilstrækkelig. Der skal foreligge en begrundet mistanke, f.eks. dokumenteret ved skriftlige erklæringer fra kollegaer, klienter eller andre. Påbud, der udstedes i medfør af bestemmelsen skal være relevante og stå i et rimeligt forhold til de formodede sygdoms- eller misbrugsproblemer.

Som eksempel på påbud om undersøgelser kan nævnes undersøgelser ved specialpsykolog, speciallæge i psykiatri eller neurologi til belysning af, om en autoriseret psykolog har brug for misbrugsbehandling, psykiatrisk behandling eller lignende.

I det tilfælde, hvor et påbud er udstedt på baggrund af begrundet mistanke om, at den autoriserede psykolog var beruset under udøvelsen af erhvervet som psykolog, kan et eksempel på kontrolforanstaltninger være urinkontrol til belysning af, om vedkommende har ændret det forhold, der lå til grund for påbuddet.

Psykolognævnets afgørelse er en forvaltningsretlig afgørelse, hvorfor Psykolognævnet ved afgørelse om udstedelse af et påbud på grund af mistanke om uegnethed er forpligtet til at følge forvaltningsloven og de almindelige forvaltningsretlige principper, herunder høringspligt, pligten til oplysning af sagen m.v.

Et påbud relateret til psykologens egnethed er tidsubegrænset. Psykolognævnet er forpligtet til løbende at holde sig orienteret om, hvorvidt psykologen ændrer sin adfærd. Psykolognævnet skal ophæve påbuddet, når påbuddet er opfyldt eller ikke længere er relevant.

Afgørelse om påbud i forbindelse med mistanke om uegnethed skal ikke offentliggøres, jf. den foreslåede bestemmelse i § 11 b, stk. 1, modsætningsvist.

Det foreslås i § 2 e, stk. 3, som noget nyt, at Psykolognævnet i afgørelsen om udstedelse af et påbud efter stk. 1 og 2 skal anføre de forhold ved den autoriserede psykologs virksomhed, der begrunder påbuddet, og som psykologen med påbuddet pålægges at rette op på. Det er med dette ønsket at sikre sammenhængen mellem den af psykologen udøvede kritisable virksomhed eller manglende egnethed og indholdet af påbuddet. Samtidigt ønskes det af hensyn til den psykolog, der modtager påbuddet, at det af afgørelsen klart fremgår, hvilke forhold der har begrundet udstedelsen af påbuddet. Bestemmelsen skal endvidere ses i lyset af, at afgø-

relser om faglige påbud er omfattede af den foreslåede offentliggørelsesordning. Det findes også af denne grund at være væsentligt, at forholdene, der har begrundet udstedelse af det faglige påbud, fremgår tydeligt af afgørelsen.

Det foreslås i § 2 e, stk. 4, at social- og indenrigsministeren gives bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om indholdet og gennemførelsen af påbud efter stk. 2. Der kan med bemyndigelsesbestemmelsen fastsættes nærmere regler om den konkrete gennemførelse af kontrolforanstaltninger fastsat i et påbud, herunder om hvor og af hvem kontrolforanstaltninger kan udføres.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.

Til nr. 9

Det foreslås at indsætte en ny *overskrift* før § 3 i den gældende psykologlov, så det klart fremgår, at bestemmelsen i § 3 omhandler autorisationsfratagelse.

Ændringen er en konsekvens af, at § 3 i den gældende psykologlov som følge af lovforslagets § 1, nr. 8, foreslås at indgå i kapitel 1 b om tilsyn og tilsynsforanstaltninger.

Til nr. 10

Det fremgår af § 3 i den gældende psykologlov i hvilke situationer, Psykolognævnet kan træffe afgørelse om autorisationsfratagelse. Det fremgår af § 3, stk. 1, nr. 3, at der kan ske autorisationsfratagelse, når psykologen må antages at være til fare for andre mennesker på grund af udvist grov forsømmelighed ved udøvelsen af hvervet.

Det foreslås, at bestemmelsen i § 3, stk. 1, nr. 3, præciseres, således at det tydeligt fremgår, at bestemmelsen omhandler de situationer, hvor den autoriserede psykolog har tilsidesat sine faglige forpligtelser. Det foreslås derfor, at det af § 3, stk. 1, nr. 3, fremgår, at en autoriseret psykolog kan fratages sin autorisation, såfremt psykologen må antages at være til fare for andre på grund af udvist grov forsømmelighed ved udøvelsen af psykologens faglige virksomhed. Grov forsømmelighed foreligger, når en autoriseret psykolog groft tilsidesætter sine faglige forpligtelser.

Der er med den justerede formulering af bestemmelsen ikke tåltænkt en ændring af gældende ret, men alene en præcisering.

Til nr. 11

Psykolognævnet har efter den gældende § 3 i psykologloven mulighed for at fratage en autoriseret psykolog autorisationen i en række bestemte tilfælde. Det drejer sig om tilfælde, hvor psykologen må antages at være til fare for andre mennesker på grund af uegnethed til udøvelse af hvervet på grund af f.eks. sygdom og misbrug eller ved udvist grov forsømmelighed ved udøvelsen af hvervet.

Fratagelse kan både ske ved dom og ved afgørelse fra nævnet, jf. gældende psykologlovs § 4, hvorefter det er op til

den pågældende psykolog at bestemme, om sagen ønskes afgjort ved dom, eller om sagen kan afgøres af Psykolognævnet.

Muligheden for at anlægge retssag med henblik på autorisationsfratagelse har sjældent været anvendt, hvilket bl.a. skyldes tvivl om, hvorvidt Psykolognævnet ville kunne løfte bevisbyrden for, at kravene for autorisationsfratagelse i § 3 er opfyldte.

I det tilfælde, at Psykolognævnet har givet en psykolog autorisation på baggrund af en udenlandsk autorisation, og den udenlandske autorisation bliver frataget eller på anden måde mister gyldighed, har Psykolognævnet mulighed for umiddelbart at fratage den danske autorisation. Det følger af gældende psykologlovs § 20. Der kræves i dette tilfælde således ikke, at Psykolognævnet anlægger retssag eller på anden måde tager stilling til, om betingelserne for fratagelse efter § 3 i den gældende psykologlov er opfyldt.

Det foreslås med § 3, stk. 2, at mulighederne for autorisationsfratagelse udvides, således at også overtrædelse af et fagligt påbud udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 2 e, stk. 1, kan føre til autorisationsfratagelse. De gældende procedureregler for autorisationsfratagelse i psykologlovens §§ 4 og 6 foreslås også at finde anvendelse for autorisationsfratagelse på baggrund af overtrædelse af påbud, jf. de foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 1, nr. 13 og 14. Det vil sige, at Psykolognævnet skal anlægge retssag i den borgerlige retsplejes former om autorisationsfratagelsen, hvis den pågældende ønsker sagen afgjort ved dom, jf. § 4, 2. pkt.

Den foreslåede § 3, stk. 3, er en uændret videreførelse af § 20 i den gældende psykologlov, der vedrører fratagelse af dansk autorisation givet på baggrund af en udenlandsk autorisation. Efter bestemmelsen kan der ske umiddelbar fratagelse af en autorisation, der er givet på baggrund af en udenlandsk autorisation, hvis den udenlandske autorisation bliver frataget eller på anden måde mister gyldighed. Bestemmelsen foreslås flyttet hertil for at samle bestemmelserne om autorisationsfratagelse ét sted i loven. § 20 i den gældende psykologlov foreslås samtidig ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 28.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.4.

Til nr. 12

Det foreslås at indsætte en ny *overskrift* før § 4 i den gældende psykologlov, så det klart fremgår, at de følgende bestemmelser i §§ 4-8 omhandler procedurer for autorisationsfratagelse.

Ændringen er en konsekvens af, at §§ 4-7 i den gældende psykologlov som følge af lovforslagets § 1, nr. 8, foreslås at indgå i kapitel 1 b om tilsyn og tilsynsforanstaltninger.

Til nr. 13

Det følger af gældende psykologlovs § 4, at i sager om autorisationsfratagelser kan Psykolognævnet, inden nævnet træffer afgørelse, indhente en skriftlig redegørelse fra Retslægerådet, og i forbindelse hermed opfordre den autoriserede psykolog til at udtale sig skriftligt eller mundtligt.

Da muligheden for inddragelse af Retslægerådet alene er relevant for så vidt angår sager om autorisationsfratagelsen efter de foreslåede bestemmelser i § 3, stk. 1 og 2, foreslås en henvisning hertil tilføjet i psykologlovens § 4, 1. pkt.

Med den foreslåede ændring af § 4, 1. pkt., præciseres det således, at muligheden for at indhente en skriftlig erklæring fra Retslægerådet gælder i forhold til sager om autorisationsfratagelse på grund af manglende egnethed eller faglige mangler, hvilket er en videreførelse af gældende ret, og i sager om autorisationsfratagelse ved manglende overholdelse af et udstedt påbud, hvilket er nyt, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Til nr. 14

Det følger af gældende psykologlovs § 6, 1. pkt., at retssag om fratagelse af autorisation anlægges af Psykolognævnet i den borgerlige retsplejes former. Anlæggelse af retssag om autorisationsfratagelse er alene relevant for de i gældende psykologlovs § 3, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde, da fratagelse af en autorisation, der er givet på baggrund af en udenlandsk autorisation, og hvor fratagelsen er begrundet i den udenlandske autorisations fratagelse m.v., jf. § 3, stk. 3, sker administrativt. På denne baggrund foreslås der tilføjet en henvisning til den foreslåede § 3, stk. 1 og 2, i § 6, 1. pkt.

Med den foreslåede ændring af § 6, 1. pkt., præciseres det således, at Psykolognævnet alene skal anlægge retssag i den borgerlige retsplejes former om fratagelse af autorisation på grund af manglende egnethed eller faglige mangler, hvilket er en videreførelse af gældende ret, og på grund af manglende overholdelse af et udstedt påbud, hvilket er nyt, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Til nr. 15

Det fremgår af den gældende § 8, stk. 1, i psykologloven, at Psykolognævnet offentliggør afgørelser om midlertidig eller endelig fratagelse af autorisationer. Det fremgår endvidere af § 8, stk. 2, at hvis autorisationen frakendes ved dom i en straffesag, skal anklagemyndigheden give meddelelse herom til Psykolognævnet, hvorefter Psykolognævnet offentliggør afgørelsen.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 17, at bestemmelserne om offentliggørelse af Psykolognævnets afgørelser samles. Det foreslås som konsekvens heraf, at § 8 ophæves.

Forslaget har ingen indholdsmæssig betydning, da bestemmelserne med lovforslagets § 1, nr. 17, flyttes til en ny bestemmelse i § 11 a som led i en ny struktur i loven.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.

Til nr. 16

Det foreslås at indsætte en ny overskrift før § 9 i den gældende psykologlov, så det udtrykkeligt fremgår, at §§ 9 og 10 omhandler generhvervelse af autorisation og frivillig fraskrivelse af autorisation.

Ændringen er en konsekvens af, at §§ 9 og 10 i den gældende psykologlov som følge af lovforslagets § 1, nr. 8, foreslås at indgå i kapitel 1 b om tilsyn og tilsynsforanstaltninger.

Til nr. 17

Det fremgår af § 2, stk. 2, i den gældende psykologlov, at Psykolognævnet fører en fortegnelse over meddelte autorisationer. Det fremgår endvidere af § 8 i den gældende psykologlov, at Psykolognævnet offentliggør afgørelser om midlertidig eller endelig fratagelse af autorisation og af afgørelse om frakendelse af autorisation ved dom i en straffesag, og af § 11 i den gældende psykologlov, at Psykolognævnet giver offentlig meddelelse om autorisationer samt om fratagelse af autorisationer og fraskrivelse af autorisationer. Psykolognævnet offentliggør efter den gældende psykologlov ikke afgørelser, hvori nævnet udtaler kritik.

Med de foreslåede bestemmelser §§ 11-11 b samles de gældende bestemmelser i psykologlovens § 2, stk. 2, samt §§ 8 og 11 og nye bestemmelser om Psykolognævnets offentliggørelse af autorisationer og tilsynsafgørelser. Der foreslås i den forbindelse indsat et nyt kapitel 1 c med overskriften »Offentliggørelse af meddelte autorisationer, autorisationsændringer og andre tilsynsforanstaltninger«.

Kapitlet foreslås at omfatte de foreslåede bestemmelser §§ 11-11 b.

Til § 11

Det fremgår af § 2, stk. 2, i den gældende psykologlov, at Psykolognævnet fører en fortegnelse over meddelte autorisationer. Det fremgår endvidere af § 11, at Psykolognævnet giver offentlig meddelelse om autorisationer samt om fratagelser og fraskrivelser.

Med den foreslåede § 11, stk. 1, videreføres og samles bestemmelserne i den gældende psykologlovs § 2, stk. 2, og § 11, således at det fastslås, at Psykolognævnet fortsat skal føre en offentlig fortegnelse over meddelte autorisationer, generhvervelser og fraskrivelser. Der skal således fortsat ske offentliggørelse i en fortegnelse af såvel hvilke psykologer, der er autoriserede, som afgørelser om generhvervelse af autorisation efter den gældende § 9 og af frivillig fraskrivelse af autorisation efter den gældende § 10. Det foreslås tilføjet i bestemmelsen, at offentliggørelse sker på nævnets hjemmeside. Dette er også nævnets praksis. Den nye formulering af § 11, stk. 1, er således en videreførelse i ændret form af den gældende § 2, stk. 2, og § 11.

Der foreslås med § 11, stk. 2, at der gives bemyndigelse til, at social- og indenrigsministeren kan fastsætte nærmere reg-

ler vedrørende sted og form for den i § 11, stk. 1, nævnte offentlige fortegnelse. Bemyndigelsen påtænkes udnyttet til at udstede regler om, hvordan fortegnelsen skal føres, og hvordan afgørelser om generhvervelse og frivillige fraskrivelser føres i fortegnelsen. Bestemmelsen er ny.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.

Til § 11 a

Psykolognævnet offentliggør i deres beretninger uddrag af udvalgte afgørelser i anonymiseret form.

Det fremgår af § 8, stk. 1, i psykologloven, at Psykolognævnet offentliggør afgørelser om midlertidig eller endelig fratagelse af autorisation efter lovens §§ 3-7. Det fremgår af § 8, stk. 2, i psykologloven, at anklagemyndigheden skal meddele Psykolognævnet, hvis retten til at udøve hverv som autoriseret psykolog fratages ved dom i en straffesag.

Den foreslåede § 11 a viderefører bestemmelserne i den gældende psykologlovs § 8 om offentliggørelse af afgørelser m.v. vedrørende autorisationer.

Det foreslås med bestemmelsen i § 11 a, stk. 1, at Psykolognævnet skal offentliggøre domme om autorisationsfratagelse med navns nævnelse. Retssag om fratagelse kan være anlagt af Psykolognævnet efter den foreslåede § 6, og der er derfor alene tale om autorisationsfratagelser efter de foreslåede bestemmelser i § 3, stk. 1 og 2.

Da autorisationsfratagelse i visse situationer også kan ske alene ved afgørelse fra Psykolognævnet, foreslås det med § 11 a, stk. 2, at også afgørelserne i disse situationer omfattes af offentliggørelse uden anonymisering. Psykolognævnet kan træffe afgørelse om autorisationsfratagelse efter § 3, § 5 og § 7, stk. 2. Bestemmelsen er en videreførelse af § 8, stk. 1, i den gældende psykologlov med de nødvendige konsekvensændringer som følge af de foreslåede strukturændringer samt indførelse af, at der skal ske offentliggørelse af afgørelsen uden anonymisering. Det foreslås, at der ikke sker offentliggørelse af oplysninger i afgørelsen om, at sagen er oversendt eller vil blive oversendt til politiet. I de tilfælde, hvor det af afgørelsen fremgår, at sagen oversendes eller vil blive oversendt til politiet, undlades offentliggørelse af denne oplysning, mens den resterende del af afgørelsen offentliggøres efter reglerne herom.

Med den foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 3, videreføres indholdet af § 8, stk. 2, 2. pkt., i den gældende psykologlov uændret. Anklagemyndigheden vil således fortsat være forpligtet til at informere Psykolognævnet, hvis en autoriseret psykolog som led i en straffesag i medfør af straffelovens § 79, stk. 1 eller 4, ved dom eller kendelse fratages autorisationen som psykolog. Psykolognævnet skal ligeledes som hidtil offentliggøre afgørelsen om frakendelse med navns nævnelse. Indholdet af dommen offentliggøres ikke.

Der foreslås med § 11 a, stk. 4, som noget nyt givet bemyndigelse til, at social- og indenrigsministeren kan fastsætte

nærmere regler vedrørende periode, sted og form for offentliggørelse af afgørelser m.v., som bestemt i den foreslåede § 11 a, stk. 1-3. Bemyndigelsen påtænkes udnyttet til udstedelse af regler om, hvor hurtigt efter Psykolognævnet har truffet afgørelse, at afgørelsen skal offentliggøres, hvor længe en afgørelse skal forblive offentliggjort, at offentliggørelse skal ske på Psykolognævnets hjemmeside, og i hvilket format afgørelsen skal offentliggøres.

For så vidt angår de persondataretlige aspekter henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.3.

Der henvises i det hele til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.

Til § 11 b

Psykolognævnet offentliggør i dag ikke afgørelser i tilsynsager, når der ikke er tale om autorisationsfratagelse.

Med den foreslåede § 11 b foreslås som noget nyt indført en offentliggørelsesordning, hvorved Psykolognævnets afgørelser om mere alvorlige tilsynsforanstaltninger offentliggøres uden anonymisering af oplysninger om den involverede psykolog.

Det fremgår af den foreslåede § 11 b, stk. 1, at offentliggørelsesordningen foreslås alene at omhandle afgørelser, hvori Psykolognævnet har udtalt alvorlig kritik, har iværksat skærpet tilsyn eller har udstedt et fagligt påbud. Begrænsningen til disse er begrundet i, at offentliggørelsesordningen alene bør omfatte de mest alvorlige sager, og dermed de mest alvorlige tilsynsforanstaltninger, hvor der foreligger en tungvejende interesse i, at offentligheden får kendskab til afgørelsen uden anonymisering af oplysninger om den pågældende psykolog.

Det foreslås med § 11 b, stk. 2, at der ved offentliggørelse af afgørelser om alvorlig kritik, påbud eller iværksættelse af skærpet tilsyn omfattes af den foreslåede § 11 b, stk. 1, ikke sker offentliggørelse af oplysninger i afgørelsen om, at sagen er oversendt eller vil blive oversendt til politiet. I de tilfælde, hvor det af afgørelsen fremgår, at sagen oversendes eller vil blive oversendt til politiet, undlades offentliggørelse af denne oplysning, mens den resterende del af afgørelsen offentliggøres efter reglerne herom.

Det foreslås med § 11 b, stk. 3, 1. pkt., at en afgørelse, der offentliggøres efter § 11 b, stk. 1, nr. 1 eller 3, kun må forblive offentliggjort i 2 år efter den dato, hvor afgørelsen er truffet. Beregningen af den to-årige periode løber fra afgørelsestidspunktet, og det er således irrelevant, hvornår afgørelsen er offentliggjort.

Det foreslås med § 11 b, stk. 3, 2. pkt., at afgørelser om skærpet tilsyn, der offentliggøres efter § 11 b, stk. 1, nr. 2, forbliver offentliggjorte indtil udløbet af den fastsatte periode for det skærpede tilsyn. Hvis der træffes afgørelse om forlængelse af perioden, forbliver afgørelsen offentliggjort indtil udløbet af den forlængede periode.

Der foreslås med § 11 b, stk. 4, givet bemyndigelse til, at social- og indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende periode, sted og form for offentliggørelse af afgørelser omfattet af offentliggørelsesordningen i den foreslåede § 11 b, stk. 1. Bemyndigelsen påtænkes udnyttet til udstedelse af regler om, hvor hurtigt efter Psykolognævnet har truffet afgørelse, at afgørelsen skal offentliggøres, at offentliggørelse skal ske på Psykolognævnets hjemmeside, og i hvilket format afgørelsen skal offentliggøres.

For så vidt angår de persondataretlige aspekter henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.3.

Der henvises i det hele til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.

Til nr. 18

Det foreslås, at kapiteloverskriften til kapitel 2 i psykologloven ændres, således at overskriften alene henviser til pligter og ikke til rettigheder for autoriserede psykologer. Ændringen foreslås, da kapitel 2 (§§ 12-16) ikke indeholder rettigheder for autoriserede psykologer, men alene pligter.

Til nr. 19

Det fremgår af § 13 i den gældende psykologlov, at klager over en autoriseret psykologs virksomhed inden for sundhedsvæsenet indbringes for Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn.

Adgangen til at klage til Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn over autoriserede psykologers virksomhed inden for sundhedsvæsenet følger i forvejen af § 2 i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet og berøres ikke af dette lovforslag. Det foreslås, at § 13 ophæves, da det ikke fremgår, hvem der indbringer klagen for Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn, og bestemmelsen derfor misvisende kan forstås som, at Psykolognævnet indbringer sager for Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn. Der foreslås i stedet med lovforslagets § 1, nr. 31, indsat en vejledningsforpligtelse for Psykolognævnet i psykologlovens § 21 b, stk. 2, når nævnet modtager en henvendelse, der henhører under Sundhedsvæsenets Disciplinærnævns kompetence.

Til nr. 20

Det fremgår af § 14, stk. 1, i den gældende psykologlov, at social- og indenrigsministeren efter indstilling fra Psykolognævnet fastsætter regler for, hvordan autoriserede psykologer skal føre ordnede optegnelser. Det fremgår endvidere, at reglerne for så vidt angår autoriserede psykologers ordnede optegnelser inden for sundhedsvæsenet fastsættes efter indstilling fra Psykolognævnet og efter indhentet udtalelse fra sundheds- og ældreministeren. Bemyndigelsen er i dag udnyttet til udstedelse af bekendtgørelse nr. 813 af 12. september 1994 om autoriserede psykologers pligt til at føre ordnede optegnelser.

Med lovforslagets § 1, nr. 22, foreslås ovennævnte bemyndigelse indsat i § 14 som et nyt stykke 6. Som følge heraf foreslås det med § 1, nr. 20, at bestemmelsens del om bemyndigelse fjernes fra § 14, stk. 1, i den gældende psykologlov, således at denne alene kommer til at indeholde forpligtelsen for en autoriseret psykolog til at føre ordnede optegnelser. Fjernelsen af sætningsleddet fra § 14, stk. 1, indebærer ingen indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 21

Det fremgår af § 14, stk. 2, i den gældende psykologlov, at autoriserede psykologer har pligt til at opbevare ordnede optegnelser i mindst 3 år.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 21, at perioden, hvor autoriserede psykologer skal opbevare ordnede optegnelser, ændres til mindst 5 år. Formålet med den foreslåede ændring er at ensrette opbevaringsperioden med de bestemmelser, der gælder for autoriserede sundhedspersoner i sundhedsvæsenet, jf. § 15, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1090 af 28. juli 2016 om autoriserede sundhedspersoners journalføring.

Til nr. 22

Det fremgår af § 14, stk. 1, i den gældende psykologlov, at social- og indenrigsministeren efter indstilling fra Psykolognævnet fastsætter regler for, hvordan autoriserede psykologer skal føre ordnede optegnelser. Det fremgår endvidere, at reglerne for så vidt angår autoriserede psykologers ordnede optegnelser inden for sundhedsvæsenet fastsættes efter indstilling fra Psykolognævnet og efter indhentet udtalelse fra sundheds- og ældreministeren. Bemyndigelsen er i dag udnyttet til udstedelse af bekendtgørelse nr. 813 af 12. september 1994 om autoriserede psykologers pligt til at føre ordnede optegnelser.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 22, at ovennævnte bemyndigelse indsættes som et selvstændigt stykke i § 14, stk. 6, for at tydeliggøre, at der er tale om en bemyndigelsesbestemmelse. Flytningen af bestemmelsen indebærer ingen indholdsmæssige ændringer.

Bemyndigelsen vil som hidtil blive anvendt til udstedelse af nærmere regler om, hvordan autoriserede psykologer skal føre ordnede optegnelser, herunder hvornår der skal føres ordnede optegnelser, hvor længe de skal opbevares, hvem der er ansvarlige for, at der bliver ført ordnede optegnelser, og hvad der skal indgå i de ordnede optegnelser. Som hidtil påtænkes der fastsat straf i form af bøde, jf. § 23 i den gældende psykologlov.

Til nr. 23

Det foreslås, at kapiteloverskriften til kapitel 3 i psykologloven ændres, således at det af overskriften fremgår, at kapitlets bestemmelser (§§17-18) vedrører Psykolognævnet, fremfor en abstrakt henvisning til »Autorisations- og tilsynsmyndighed«.

Til nr. 24

§ 17 i den gældende psykologlov vedrører sammensætningen af Psykolognævnet, en overordnet beskrivelse af nævnets opgaver samt forhold vedrørende nævnets virke, herunder bemyndigelse til at social- og indenrigsministeren kan fastsætte en forretningsorden for nævnet.

Der fremgår af § 17, stk. 1-3, i den gældende psykologlov bestemmelser om Psykolognævnets sammensætning, udpegning og vederlæggelse. Det fremgår af § 17, stk. 5, at social- og indenrigsministeren efter indhentet udtalelse fra Psykolognævnet fastsætter en forretningsorden for Psykolognævnet.

Det foreslås at ophæve den gældende § 17. I stedet indsættes fire nye bestemmelser, som tilsammen beskriver nævnets sammensætning, virke og funktionsmåde. Den foreslåede § 17 vedrører Psykolognævnets sammensætning og placeres derfor også under en ny overskrift »Nævnets sammensætning«. De foreslåede §§ 17 a-17 c vedrører nævnets sagsbehandling, virke og funktionsmåde og placeres under en ny overskrift »Sagsbehandling m.v.«.

Til § 17

Det fremgår af § 17 i psykologloven, at social- og indenrigsministeren nedsætter et psykolognævn med ni medlemmer. Det fremgår af bestemmelsen, at sundheds- og ældreministeren, social- og indenrigsministeren, ministeren for børn, undervisning og ligestilling, KL, regionerne i forening, Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune i forening, Danske Handicaporganisationer og Dansk Psykolog Forening indstiller medlemmer til udnævnelse. Sidstnævnte organisation har ret til at indstille to medlemmer. For hvert medlem udnævnes på samme måde en stedfortræder. Social- og indenrigsministeren udpeger nævnets formand og næstformand blandt nævnets medlemmer. Udnævnelsesperioden er fire år. Hvis udnævnelse finder sted i løbet af en periode, gælder den kun til periodens udløb. Medlemmer modtager vederlag og godtgørelse for transport, undtaget er dog statsansatte medlemmer. Det fremgår af § 17, stk. 5, at social- og indenrigsministeren efter indhentet udtalelse fra Psykolognævnet fastsætter en forretningsorden.

Det foreslås med § 17, stk. 1, at Psykolognævnet består af en formand og af fire beskikkede medlemmer. Antallet af nævnsmedlemmer reduceres dermed til fire medlemmer ud over formanden.

Det foreslås med § 17, stk. 2, at formanden for Psykolognævnet skal være en dommer, jf. bestemmelsens 1. pkt. Det foreslås, at nævnets formand beskikkes af social- og indenrigsministeren efter udpegning af vedkommende retspræsident, jf. bestemmelsens 2. pkt. Hermed følges retsplejelovens § 47 a om udpegning af dommere til offentlige og private nævn og råd. Udpegning sker på baggrund af en indstilling fra Dommerforeningen.

Det foreslås med § 17, stk. 3, at de fire medlemmer af nævnet ud over formanden beskikkes af social- og indenrigsministeren. Nævnsmedlemmerne foreslås beskikket efter indstilling for ét medlem af henholdsvis KL og Dansk Regioner i forening og Danske Handicaporganisationer og for to medlemmer af Dansk Psykolog Forening. En sådan sammensætning sikrer både den psykologfaglige ekspertise og en nuanceret hensyntagen til såvel psykologfaglige synspunkter som perspektiver fra klient- og opdragsgiversiden ved nævnets bedømmelse.

Der foreslås med § 17, stk. 4, som noget nyt et krav om, at de to medlemmer indstillet af Dansk Psykolog Forening skal have bestået kandidateksamen i psykologi eller dermed ligestillet eksamen, jf. psykologlovens § 1, stk. 1. Formålet hermed er at styrke de psykologfaglige kompetencer i nævnet.

Med den foreslåede § 17, stk. 5, bestemmes, at der skal udnævnes en stedfortræder for hvert medlem og for formanden efter samme regler, som der gælder for udnævnelsen af henholdsvis medlemmer og formand. Dette er en videreførelse af den gældende § 17, stk. 1, i psykologloven. De to stedfortrædere, der udpeges efter indstilling fra Dansk Psykolog Forening, skal ligesom de to beskikkede medlemmer, der udpeges efter indstilling fra Dansk Psykolog Forening have bestået kandidateksamen i psykologi eller dermed ligestillet eksamen. Disse to stedfortrædere er ikke udpegede som stedfortrædere for et specifikt nævnsmedlem og kan således fungere som stedfortrædere for begge medlemmer udpegede af Dansk Psykolog Forening.

Det foreslås med § 17, stk. 6, at beskikkelsesperioden for hvert medlem og for formanden som hidtil er fire år, medmindre beskikkelse sker i løbet af en beskikkelsesperiode, fordi et medlem er udtrådt. Det foreslås, at genbeskikkelse af de øvrige fire medlemmer kun kan ske én gang, mens der ikke er begrænsning for genbeskikkelsen af formanden, jf. bestemmelsens 3. og 5. pkt. Formålet med sidstnævnte er at sikre kontinuitet i nævnets arbejde. Det foreslås endvidere, at dommerens beskikkelse længst kan vare indtil udløbet af den måned, hvor dommeren fylder 70 år, jf. bestemmelsens 4. pkt. Dette er begrundet i det forhold, at dommeren har pligtmæssig fratredelse på dette tidspunkt.

Det foreslås med § 17, stk. 7, at formanden og de øvrige medlemmer samt disses stedfortrædere modtager vederlag samt godtgørelse for udgifter til befording. Bestemmelsen er en videreførelse af gældende § 17, stk. 3, i psykologloven.

I lighed med den gældende psykologlovs § 17, stk. 5, foreslås det i § 17, stk. 8, at social- og indenrigsministeren bemyndiges til at fastsætte Psykolognævnets forretningsorden efter indhentet udtalelse fra nævnet. Bemyndigelsen påtænkes udnyttet til bl.a. at udstede regler om habilitet, muligheden for at afgøre sager uden for møde og nævnets sagsbehandling generelt.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.3.

Til § 17 a

Det er i dag Ankestyrelsen, der sekretariatsbetjener Psykolognævnet. Dette fremgår imidlertid ikke af psykologloven, hvilken myndighed der sekretariatsbetjener Psykolognævnet. Det fremgår alene af forarbejderne til psykologloven, at der forudsættes at være et sekretariat.

Af § 17, stk. 5, i psykologloven fremgår, at social- og indenrigsministeren efter indhentet udtalelse fra Psykolognævnet fastsætter en forretningsorden for Psykolognævnet, herunder at nævnet kan tilkalde sagkyndig bistand. Af § 3, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 86 af 2. februar 1994 af forretningsorden for Psykolognævnet fremgår, at Psykolognævnet kan indhente sagkyndig bistand i forbindelse med sagsbehandlingen. Det fremgår endvidere, at Psykolognævnet kan anmode en sagkyndig om at deltage i nævnets møde under behandlingen af den pågældende sag.

Psykolognævnet orienterer om sin praksis i nævnets beretninger. Nævnet har udgivet tre beretninger i henholdsvis 2005, 2009 og 2013. Psykolognævnets beretninger indeholder blandt andet beskrivelser af lovgrundlaget for nævnets virksomhed, rammerne for psykologers virksomhed, nævnets tilsynsvirksomhedsamt autorisationsordningen for psykologer.

Det foreslås med § 17 a, stk. 1, at det af loven fremgår, at det er Ankestyrelsen, der sekretariatsbetjener Psykolognævnet. Sekretariatet blev overført fra social- og indenrigsministeriets departement til Ankestyrelsen pr. 15. august 2015. Bestemmelsen er ny.

Det foreslås med § 17 a, stk. 2, at Psykolognævnet kan indhente sagkyndig bistand under hele sagens behandling, og at muligheden herfor således fremgår af direkte af loven. I dag fremgår dette af Psykolognævnets forretningsorden, jf. § 3, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 86 af 2. februar 1994. Bestemmelsen er således en videreførelse af gældende ret. Det foreslås endvidere, at hvis et nævnsmedlem udtrykker ønske herom, skal der indhentes sagkyndig bistand. Ønsket kan fremsættes under hele sagens behandling. Denne del af bestemmelsen er ny.

Der fastsættes ikke formkrav til den sagkyndige bistand, som således f.eks. kan være en skriftlig sagkyndig udtalelse eller mundtligt ved sagkyndig deltagelse i en del af et nævnsmøde. Den sagkyndige bistand kan bl.a. anvendes til at belyse psykologfaglige aspekter, som Psykolognævnets medlemmer ikke selv har kompetencer inden for, f.eks. anvendelsen af særlige psykologfaglige behandlingsmetoder eller særlige forhold, der gør sig gældende ved udarbejdelsen af børnesagkyndige erklæringer. Udgifter til sagkyndig bistand afholdes som hidtil af Psykolognævnet.

Psykolognævnets møder er ikke offentlige. Det foreslås med § 17 a, stk. 3, at formanden kan bestemme, at personer med særlig sagkyndig viden om problemstillingen i en konkret sag kan deltage ved nævnets behandling af sagen. De særligt sagkyndige har ikke stemmeret. Bestemmelsen svarer til for-

mandens beføjelser efter § 15, stk. 3, i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet. Bestemmelsen er en videreførelse af forretningsordenens § 3, stk. 2, dog således at formanden gives kompetence til at træffe beslutning om eventuel deltagelse.

Udvalgte emner inden for Psykolognævnets praksis er beskrevet i beretninger fra Psykolognævnet. Det foreslås med § 17 a, stk. 4, at det som noget nyt fastslås i loven, at Psykolognævnet årligt skal offentliggøre en beretning med beskrivelse af udvalgte dele af nævnets praksis fra det forløbne år. Formålet hermed er at give et overblik over udviklingen i nævnets praksis inden for specifikke tematikker. Det foreslås endvidere, at Psykolognævnet skal udarbejde vejledende retningslinjer for autoriserede psykologers pligter efter lovens kapitel 2 (§§ 12-16). Retningslinjerne skal udarbejdes løbende med det formål at skabe gennemsigtighed og genkendelighed for borgere såvel som autoriserede psykologer for det gældende retsgrundlag i nævnets afgørelser, herunder afgørelser om kritik og faglige påbud. Bestemmelsen er ny.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.4.

Til § 17 b

Social- og indenrigsministeren fastsætter efter § 17, stk. 5, i psykologloven en forretningsorden for Psykolognævnet. Psykolognævnets forretningsorden, jf. bekendtgørelse nr. 86 af 2. februar 1994, indeholder regler om bl.a. nævnets beslutningsdygtighed og afstemningsregler.

§ 17, stk. 5, i psykologloven indeholder endvidere bemyndigelse til fastsættelse af regler om, at sager, i hvilke afgørelsen ikke frembyder tvivl, henvises til formandens afgørelse. Bemyndigelsen er udnyttet i nævnets forretningsorden, hvor det af § 4, stk. 2, fremgår, at formanden kan træffe afgørelse i sager, hvis afgørelse efter de retningslinjer, der fremgår af psykologloven, og af Psykolognævnets praksis, ikke frembyder tvivl.

Der foreslås som noget nyt i § 17 b, stk. 1, at der i loven fastsættes nærmere regler om Psykolognævnets funktionsmåde. Det foreslås således, at nævnet alene er beslutningsdygtigt, når formanden eller dennes stedfortræder og fire medlemmer eller deres stedfortrædere er til stede. Psykolognævnet træffer beslutning ved stemmeflertal. Hvis der opstår stemmelighed, f.eks. fordi ét eller flere medlemmer undlader at stemme, eller der er tale om beslutning vedrørende et medlems habilitet, er formandens stemme afgørende. Stemmereglerne gælder for alle nævnets beslutninger og afgørelser.

Der foreslås med § 17 b, stk. 2, at det udtrykkeligt fremgår af psykologloven, i hvilke sager formanden kan træffe afgørelser på nævnets vegne. Det foreslås, i at formanden kan træffe afgørelse i sager, hvor det må anses for åbenbart, at der ikke er anledning til at iværksætte tilsynsforanstaltninger efter lovens kapitel 1 b. Hvis sagen giver anledning til nogen form for tvivl, kan formanden ikke træffe afgørelse, og

sagen skal i stedet forelægges for nævnet. Det foreslås endvidere, at formanden kan træffe afgørelse i sager, hvor sagens genstand eller det forhold, sagen vedrører, ligger mere end 5 år tilbage i tiden. Forslaget er begrundet i, at det foreslås, at nævnet kan afvise sådanne sager. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 8. Formålet hermed er at præcisere formandens kompetence. Formanden kan udelukkende træffe afgørelse på nævnets vegne i sager omfattet af de i § 17 b, stk. 2, nævnte sagstyper.

Den foreslåede bestemmelse i § 17 b, stk. 3, om, at Psykolognævnet kan delegerede afgørelseskompetence til sekretariatet, er en lovfæstelse af praksis. Behandling af ansøgninger om autorisation eller anerkendelse er af driftsmæssig karakter, og det vurderes derfor uproblematisk, at sekretariatet tillægges afgørelseskompetence i disse sager. Sekretariatets afgørelser vil på baggrund af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger kunne indbringes for Psykolognævnet. Såfremt sekretariatets afgørelse indbringes for nævnet, må sekretariatet ikke foretage den sagsforberedende sagsbehandling.

Til § 17 c

Det fremgår af § 17, stk. 6, i psykologloven, at Psykolognævnets afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Det foreslås med § 17 c, at Psykolognævnets afgørelser som hidtil ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Ændringen har ingen indholdsmæssig betydning, men indgår som et element i en ny struktur i loven.

Til nr. 25

§ 18, stk. 1, i den gældende psykologlov regulerer forpligtelsen for autoriserede psykologer til på begæring af Psykolognævnet at afgive alle oplysninger, der er nødvendige for Psykolognævnets gennemførelse af tilsynet.

Efter § 18, stk. 2, i den gældende psykologlov skal Psykolognævnet til Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn indbringe sager vedrørende autoriserede psykologers virksomhed inden for sundhedsvæsenet, som nævnet finder, vil kunne give grundlag for kritik eller anden sanktion.

Baggrunden for forslaget om ophævelse af § 18 er et ønske om en ændret struktur af loven. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.5.

Bestemmelsen i psykologlovens § 18, stk. 1, om pligten til at afgive alle oplysninger, der er nødvendige for gennemførelse af tilsynet, er videreført uændret i den foreslåede § 2 b, stk. 2, jf. forslaget § 1, nr. 8. Bestemmelsen i psykologlovens § 18, stk. 2, om indbringelse af sager vedrørende autoriserede psykologers virksomhed inden for sundhedsvæsenet er ophævet som overflødig som følge af en tilsvarende regulering i § 21 b, stk. 2. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 31.

Til nr. 26

Det foreslås, at der inden § 19 i den gældende psykologlov indsættes en ny overskrift, således at det fremgår, at § 19 vedrører bestemmelser om Psykolognævnets anerkendelse af udenlandske psykologers erhvervsmæssige kvalifikationer.

Til nr. 27

Det følger af § 19, stk. 2, i den gældende psykologlov, at Psykolognævnet kan træffe afgørelse om tildeling af autorisation som psykolog til personer, der i udlandet har gennemgået uddannelse m.v., som kan sammenlignes med de uddannelseskrafter, der stilles til autorisation af psykologer efter § 2, stk. 1, i den gældende psykologlov.

Det foreslås at samle bestemmelserne om meddelelse af autorisation som psykolog i psykologlovens kapitel 1, som psykologlovens § 2. Bestemmelsen i § 19, stk. 2, videreføres i den foreslåede § 2, stk. 2, i psykologloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 4. § 19, stk. 2, i den gældende psykologlov foreslås derfor ophævet.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.5.

Til nr. 28

§ 20 i den gældende psykologlov vedrører autorisationsfratagelse, når autorisationen er givet på grundlag af autorisation i et andet land.

Som følge af forslaget om at samle bestemmelserne om fratagelse af autorisation i psykologlovens § 3, foreslås § 20 i den gældende psykologlov ophævet. Bestemmelsen i § 20 i den gældende psykologlov foreslås videreført i den foreslåede § 3, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Til nr. 29

Det foreslås, at der før § 21 i den gældende psykologlov indsættes en ny overskrift, således at det fremgår, at § 21 vedrører tavshedspligt.

Til nr. 30

Det fremgår af § 21, stk. 1, i den gældende psykologlov, at man kun kan betegne sig som psykolog, hvis man har bestået kandidateksamen i psykologi eller dermed ligestillet eksamen. Bestemmelsen fastslår dermed titelbeskyttelsen af psykologer.

Bestemmelsen foreslås flyttet til den foreslåede bestemmelse i psykologlovens § 1, stk. 1, med henblik på at samle bestemmelserne om titelbeskyttelse i starten af loven. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.5 og til lovforslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 31

Den gældende psykologlov indeholder i § 18, stk. 2, en enkelt bestemmelse om samarbejdet mellem Psykolognævnet og Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn. Denne foreslås,

som beskrevet i de særlige bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 25, ophævet. Det foreslås, at der i stedet indsættes to bestemmelser, §§ 21 a og 21 b, omhandlende Psykolognævnets forhold til eksterne parter, herunder Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn.

Til § 21 a

Der eksisterer ikke i gældende ret en forpligtelse eller mulighed for Psykolognævnet for at orientere Styrelsen for Patientsikkerhed om Psykolognævnets afgørelser i tilsynssager.

Med § 21 a foreslås som noget nyt indført en forpligtelse for Psykolognævnet til at orientere Styrelsen for Patientsikkerhed om afgørelser i tilsynssager omhandlende en autoriseret psykolog, der også arbejder i sundhedsvæsenet, og hvor nævnet har udtalt alvorlig kritik, iværksat en tilsynsforanstaltning efter det foreslåede kapitel 1 b eller har truffet afgørelse om autorisationsfratagelse. Orientering skal ske ved oversendelse af Psykolognævnets afgørelse. Personhenførbare oplysninger om andre end den implicerede psykolog skal være anonymiserede i den afgørelse, der fremsendes. Med den foreslåede bestemmelse, der vurderes kun at ville finde anvendelse i meget få sager, vil de sundhedsfaglige tilsynsmyndigheder blive orienteret om tilsynsforanstaltninger over for autoriserede psykologer, som arbejder i sundhedsvæsenet. Det forebygges dermed, at en autoriseret psykolog, der f.eks. er sat under skærpet tilsyn, kan arbejde upåvirket videre i sundhedsvæsenet, uden at tilsynsmyndighederne i sundhedsvæsenet er orienterede om afgørelsen. På baggrund af orienteringen vil Styrelsen for Patientsikkerhed som tilsynsmyndighed have mulighed for at foretage vurdering af behovet for at iværksætte tilsynsforanstaltninger m.v. efter den sundhedsretlige lovgivning med den sundhedsorganisation, hvor den pågældende psykolog arbejder.

En afgørelse, der fremsendes til orientering til Styrelsen for Patientsikkerhed efter § 21 a, vil kunne indeholde personoplysninger om den implicerede psykolog. Personoplysningerne vil i visse afgørelser kunne være af en karakter, der gør, at de er omfattet af persondatalovens § 8, samt hvis der er tale om autorisationsfratagelse på grund af manglende egnethed begrundet i helbredsmæssige forhold også omfattet af persondatalovens § 7, stk. 1. Orienteringen af Styrelsen for Patientsikkerhed ved oversendelse af de omtalte afgørelser uden anonymisering af personfølsomme oplysninger om psykologen, er som omtalt oven for nødvendigt for at sikre, at den autoriserede psykolog, der i alvorlig grad ikke har opfyldt sine forpligtelser efter psykologloven, ikke blot kan arbejde videre i sundhedsvæsenet, uden at tilsynsmyndighederne på dette område er orienterede. Da der således foreligger et hensyn til væsentlige samfundsmæssige hensyn i form af patientsikkerhed på sundhedsområdet, vil orienteringen af Styrelsen for Patientsikkerhed kunne ske efter bestemmelsen i persondatalovens § 7, stk. 7, samt § 8, stk. 6, jf. § 7, stk. 7, under forudsætning af, at der opnås tilladelse fra Datatilsynet.

Til § 21 b

I forlængelse af den foreslåede bestemmelse i § 21 a om Psykolognævnets orientering af Styrelsen for Patientsikkerhed foreslås der med § 21 b, stk. 1, en parallel orienteringsforpligtelse for Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn. Det foreslås således, at Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn skal orientere Psykolognævnet, når Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn har truffet afgørelse om kritik med indskærpelse eller iværksat sanktioner over for en autoriseret psykolog på baggrund af dennes virke inden for sundhedsvæsenet. Orienteringspligten er af betydning, idet tilsynsforpligtelsen og kompetencen til i sidste ende at træffe afgørelse om autorisationsfratagelse for alle autoriserede psykologer, også autoriserede psykologer der arbejder i sundhedsvæsenet, ligger hos Psykolognævnet. Hvis der ikke eksisterer en orienteringspligt, kan der derfor opstå den uhensigtsmæssige situation, at Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn udtaler kritik med indskærpelse over for en autoriseret psykolog på baggrund af psykologens virke i sundhedsvæsenet, men at dette ikke medfører iværksættelse af tilsynsforanstaltninger eller eventuelt overvejelser om autorisationsfratagelse, fordi Psykolognævnet ikke er bekendt med sagen. Den autoriserede psykolog vil dermed kunne arbejde uhindret videre, hvorimod der over for sundhedsfagligt personale omfattet af Styrelsen for Patientsikkerheds kompetence, som havde modtaget lignende kritik, ville være iværksat tilsynsforanstaltninger og eventuelt autorisationsfratagelse af Styrelsen for Patientsikkerhed. Gældende lovgivning indeholder ikke en lignende orienteringspligt.

Personhenførbare oplysninger om andre end den implicerede psykolog skal være anonymiserede i den afgørelse, der fremsendes fra Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn til Psykolognævnet.

En afgørelse, der fremsendes til orientering fra Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn til Psykolognævnet, efter § 21 b, stk. 1, vil kunne indeholde personoplysninger om den implicerede psykolog. Personoplysningerne vil i visse tilfælde være af en karakter, der medfører, at de er omfattede af persondatalovens § 8, samt i enkelte tilfælde også være oplysninger om helbredsmæssige forhold omfattet af persondatalovens § 7, stk. 1. Orienteringen af Psykolognævnet ved oversendelse af de omtalte afgørelser uden anonymisering af personfølsomme oplysninger om psykologen er som omtalt oven for nødvendigt for at sikre, at Psykolognævnet har en reel mulighed for at føre et effektivt tilsyn også med autoriserede psykologer, der arbejder inden for sundhedsområdet. Der foreligger derfor et hensyn til væsentlige samfundsmæssige interesser, i form af hensynet til klienter såvel inden for som uden for sundhedsområdet. På baggrund heraf vil orientering af Psykolognævnet kunne ske efter bestemmelsen i persondatalovens § 7, stk. 7, samt § 8, stk. 6, jf. § 7, stk. 7, under forudsætning af, at der opnås tilladelse fra Datatilsynet.

Det følger af forvaltningslovens § 7, stk. 1, at en forvaltningsmyndighed i fornødent omfang skal yde vejledning og

bistand til personer, der retter henvendelse om spørgsmål inden for myndighedens sagsområde. Det fremgår videre af § 7, stk. 2, at forvaltningsmyndigheden så vidt muligt skal videregende en skriftlig henvendelse, som ikke vedrører dens sagsområde, til rette myndighed.

Der foreslås med § 21 b, stk. 2, indført en vejledningsforpligtelse for Psykolognævnet. Bestemmelsen vil medføre en forpligtelse for Psykolognævnet til at vejlede borgerne om muligheden for at indgive klage til Sundhedsvæsenets Disciplinærnævnet, hvis borgeren henvender sig vedrørende en autoriseret psykologs virke inden for sundhedsvæsenet. Bestemmelsen er begrundet i det forhold, at Sundhedsvæsenets Disciplinærnævnet efter § 2 i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet har kompetence til at behandle klager over psykologer, der udfører opgaver inden for sundhedsvæsenet. Der stilles ikke formkrav til vejledningen, som således kan gives mundtligt eller skriftligt afhængig af, hvordan borgeren henvender sig.

Den foreslåede bestemmelse berører ikke Psykolognævnets forpligtelse til efter forvaltningslovens § 7, stk. 2, så vidt muligt at videregende en skriftlig henvendelse, som Psykolognævnet har modtaget, og som ikke vedrører Psykolognævnets sagsområde, til rette myndighed. I de tilfælde, hvor Psykolognævnet vælger at videregende en henvendelse fra borgeren til Sundhedsvæsenets Disciplinærnævnet, vil vejledningsforpligtelsen efter § 21 b, stk. 2, være opfyldt ved, at borgeren modtager en kopi af følgebrevet, hvor henvendelsen videregendes.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med forslagens § 1, nr. 19, om ophævelse af den gældende psykologlovs § 13, hvorefter klager over en autoriseret psykologs virksomhed inden for sundhedsvæsenet indbringes for Sundhedsvæsenets Disciplinærnævnet.

Til nr. 32

Ifølge gældende psykologlovs § 23, stk. 1, kan overtrædelse af psykologlovens § 1, §§ 14-16 og § 21, stk. 1, som vedrører titelbeskyttelsen og psykologers pligter, straffes med bøde. Ubertrettiget anvendelse af betegnelsen "psykolog" og "autoriseret psykolog" ligesom overtrædelse af de pligter, som psykologen har efter psykologlovens § 14 til at føre ordnede optegnelser over sin virksomhed og efter psykologlovens § 16 til at udvise omhu og uhildethed ved udfærdigelse af erklæringer, som vedkommende afgiver i sin egenskab af autoriseret psykolog, kan således straffes med bøde. Enhver, som bliver bekendt med overtrædelser af disse bestemmelser, kan anmelde det pågældende forhold til politiet. § 15 blev ophævet i forbindelse med vedtagelsen af lov om reklamering for sundhedsydelser, jf. lov nr. 463 af 10. juni 1997, og har således intet materielt indhold.

Det foreslås, at de bestemmelser i psykologloven, der henvises til i § 23, stk. 1, ændres til §§ 1, 14 og 16, da titelbeskyt-

telsen i § 21 af psykologen med lovforslagets § 1, nr. 2, er samlet med titelbeskyttelsen af autoriserede psykologer i psykologlovens § 1.

De foreslåede ændringer i § 23, stk. 1, er konsekvenser af den foreslåede flytning af titelbeskyttelsen til § 1 og har således ingen indholdsmæssig betydning.

Til § 2

Det foreslås med lovforslagets § 2, stk. 1, at loven træder i kraft den 1. juli 2017. At loven træder i kraft den 1. juli 2017, betyder, at Psykolognævnet fra og med dette tidspunkt kan anvende de tilsynsforanstaltninger, som er fastsat i psykologlovens §§ 2 a-2 e, som affattet ved § 1, nr. 17, uanset om sagen er indgået til eller oprettet af Psykolognævnet før den 1. juli 2017.

Af hensyn til de autoriserede psykologer foreslås det med § 2, stk. 2, at psykologlovens § 11 b, som affattet ved § 1, nr. 17, om indførelse af en offentliggørelsesordning for visse afgørelser, ikke finder anvendelse for sager, som er indgået til eller oprettet af Psykolognævnet som led i administrativ sagsbehandling før den 1. juli 2017. Begrebet "indgået til" vedrører tilsynssager, som Psykolognævnet opretter på baggrund af en henvendelse fra f.eks. en borger. Hvis henvendelsen er modtaget af Psykolognævnet inden den 1. juli 2017, vil afgørelsen i tilsynssagen ikke være omfattet af § 11 b om offentliggørelse. Tilsvarende gælder for tilsynssager, som Psykolognævnet starter af egen drift. Her vil afgørelsen i tilsynssagen ikke være omfattet af offentliggørelsesordningen, hvis tilsynssagen er oprettet i Psykolognævnets sagsbehandlingssystem, f.eks. ved udførelse af sagsforberedende skridt, inden den 1. juli 2017.

Med henblik på at sikre den fornødne kontinuitet i Psykolognævnets arbejde foreslås det i § 2, stk. 3, at formanden for Psykolognævnet første gang udpeges for en periode af 5 år. Dette er begrundet i hensynet til at sikre kontinuitet i nævnet.

Det foreslås endvidere af ordensmæssige hensyn i § 2, stk. 4, at regler fastsat i medfør af psykologloven forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

Til § 3

Loven finder ikke anvendelse for Grønland eller Færøerne, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne. Bestemmelsen er hermed i overensstemmelse med psykologlovens § 27, hvorefter psykologloven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger. Det bemærkes, at psykologloven er sat i kraft for Færøerne ved anordning nr. 1083 af 8. oktober 2014 om ikrafttræden for Færøerne af lov om psykologer m.v.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Kapitel 1 Autorisation m.v.

§ 1. Ret til at betegne sig som autoriseret psykolog har kun den, der har fået autorisation som psykolog efter §§ 2 og 19, stk. 2.

§ 2. Ret til at få autorisation som psykolog har enhver, der her i landet

1) har bestået kandidateksamen i psykologi, psykologisk-pædagogisk kandidateksamen eller dermed ligestillet eksamen, og som

2) har gennemgået en af Psykolognævnet, jf. § 17, nærmere bestemt supplerende praktisk uddannelse af 2 års varighed.

Stk. 2. Autorisationen meddeles af Psykolognævnet, der fører en fortegnelse over meddelte autorisationer.

Stk. 3. Autorisation kan ikke meddeles den, der må antages at være farlig for sine medmennesker under udøvelse af virksomhed som psykolog enten på grund af udvist grov uduelighed eller på grund af sygdom. Autorisationen kan end-

Lovforslaget

§ 1

I lov om psykologer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 229 af 8. marts 2012, foretages følgende ændringer:

1. Overskriften til *kapitel 1* affattes således:

»Kapitel 1
Titelbeskyttelse«.

2. § 1 affattes således:

»§ 1. Ret til at betegne sig som psykolog har kun den, der ved et universitet eller anden højere uddannelsesinstitution har bestået kandidateksamen i psykologi eller dermed ligestillet eksamen.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som autoriseret psykolog har kun den, der har fået autorisation som psykolog efter § 2.«

3. Efter § 1 indsættes:

»Kapitel 1 a
Meddelelse af autorisation«.

4. I § 2 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Ret til at få autorisation som psykolog har endvidere enhver, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, som kan ligestilles med de i stk. 1 nævnte uddannelser.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

5. I § 2, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter »Autorisationen«: »efter stk. 1 og 2«, og », der fører en fortegnelse over meddelte autorisationer« udgår.

6. I § 2, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »må antages at være farlig for sine medmennesker under udøvelse af virksomhed som psykolog enten på grund af udvist grov uduelighed eller på grund af sygdom« til: »opfylder betingelserne for fratagelse af autorisation, jf. § 3, stk. 1«.

videre nægtes under de i borgerlig straffelovs § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder.

Stk. 4. For meddelelse af autorisation som psykolog betales et af social- og integrationsministeren fastsat gebyr.

7. I § 2, *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, ændres: »meddelelse af« til: »behandling af ansøgning om«.

8. Efter § 2 indsættes som nyt kapitel:

»Kapitel 1 b

Tilsyn og tilsynsforanstaltninger

Tilsyn

§ 2 a. Psykolognævnet fører tilsyn med faglig virksomhed, der udøves af autoriserede psykologer, og med autoriserede psykologers egnethed til udøvelse af erhvervet.

Stk. 2. Psykolognævnet kan som led i tilsynet optage sager til behandling som følge af en konkret henvendelse om en autoriseret psykologs virksomhed, såfremt nævnet finder, at der er tilstrækkeligt grundlag for at rejse en tilsynssag.

Stk. 3. Psykolognævnet kan endvidere som led i tilsynet af egen drift optage sager til behandling, såfremt nævnet finder, at der er tilstrækkeligt grundlag for at rejse en tilsynssag.

Stk. 4. Psykolognævnet kan afvise at iværksætte en tilsynssag på baggrund af en henvendelse om en autoriseret psykologs virksomhed, jf. *stk. 2*, når sagens genstand eller det forhold, som sagen vedrører, ligger mere end 5 år forud for det tidspunkt, hvor nævnet modtager henvendelsen.

§ 2 b. Autoriserede psykologer er forpligtede til på begæring af Psykolognævnet at afgive alle oplysninger, som nævnet finder er nødvendige for gennemførelse af tilsynet, samt at medvirke ved tilsyn efter nævnets nærmere anvisninger.

Stk. 2. Psykolognævnet kan anmode arbejdsgivere for autoriserede psykologer om at afgive oplysninger, som nævnet finder er nødvendige for gennemførelse af nævnets tilsyn.

Kritik

§ 2 c. Psykolognævnet kan i en konkret tilsynssag træffe afgørelse om at udtale kritik af, hvis en autoriseret psykolog har tilsidesat eller ikke levet op til sine forpligtelser efter kapitel 2 i denne lov.

Stk. 2. Har den autoriserede psykolog i væsentligt omfang tilsidesat eller ikke levet op til sine forpligtelser efter kapitel 2 i denne lov, kan Psykolognævnet træffe afgørelse om at udtale alvorlig kritik.

Stk. 3. Psykolognævnet skal i sager, hvor nævnet efter *stk. 1* eller *2* udtaler kritik eller alvorlig kritik, supplerende udtale sig om kritikkens betydning for det arbejde, som sagen omhandler.

Skærpet tilsyn

§ 2 d. Psykolognævnet kan for en fastsat periode, der kan forlænges af nævnet, iværksætte skærpet tilsyn med en autoriseret psykolog, såfremt nævnet finder, at psykologen har udvist alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed.

Påbud

§ 3. En autoriseret psykolog kan fratages sin autorisation, såfremt psykologen må antages at være til fare for andre mennesker på grund af

1) en lidelse, der gør den pågældende uegnet til udøvelse af hvervet, eller

2) sygdom eller misbrug af rusmidler eller lignende, der bevirker, at psykologen varigt eller med mellemrum befinder sig i en mangelfuld sjælestilstand, eller

3) udvist grov forsømmelighed ved udøvelsen af hvervet.

§ 4. Inden Psykolognævnet træffer afgørelse om, at en autorisation skal fratages, kan nævnet indhente en skriftlig erklæring fra Retslægerådet og opfordre udøveren af hvervet til at udtale sig skriftligt eller afgive en mundtlig redegørelse i et møde, hvori også Retslægerådet kan deltage. Den pågældende skal endvidere opfordres til inden 14 dage at erklære, om sagen ønskes afgjort ved dom, eller om sagen kan afgøres af Psykolognævnet. Afgives en sådan erklæring ikke, skal Psykolognævnet indbringe sagen for domstolene.

§ 6. Retssag om fratagelse af autorisation anlægges af Psykolognævnet i den borgerlige retsplejes former. Det kan i en

§ 2 e. Psykolognævnet kan give et fagligt påbud til en autoriseret psykolog om ændring af dennes faglige virksomhed, hvis nævnet finder, at psykologen har udvist alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed.

Stk. 2. Psykolognævnet kan, når der er begrundet mistanke om, at en autoriseret psykolog er uegnet til udøvelsen af erhvervet som følge af forhold nævnt i § 3, stk. 1, nr. 1 og 2, give den autoriserede psykolog påbud om at lade sig underkaste en lægelig eller anden sagkyndig undersøgelse og medvirke ved kontrolforanstaltninger.

Stk. 3. Psykolognævnet skal i afgørelsen om påbud efter stk. 1 og 2 anføre de forhold, der begrundet påbuddet, og som den autoriserede psykolog pålægges at rette op på.

Stk. 4. Social- og indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om indholdet og gennemførelsen af påbud efter stk. 2.«

9. Før § 3 indsættes som ny overskrift:

»Fratagelse af autorisation«.

10. I § 3, nr. 3, ændres »hvervet« til: »psykologens faglige virksomhed«.

11. I § 3 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. En autoriseret psykolog kan fratages sin autorisation, hvis pågældende overtræder et påbud udstedt i medfør af § 2 e.

Stk. 3. Psykolognævnet fratager en psykologs danske autorisation, som er meddelt her i landet på baggrund af autorisation i et andet land, hvis autorisationen i det andet land bliver frataget den pågældende eller på anden måde mister sin gyldighed.«

12. Før § 4 indsættes som ny overskrift:

»Fremgangsmåde for fratagelse af autorisation«.

13. I § 4, 1. pkt., indsættes efter »fratages«: »efter § 3, stk. 1 og 2«.

14. I § 6, 1. pkt., indsættes efter »autorisation«: »efter § 3, stk. 1 og 2,«.

dom om fratagelse af autorisation fastsættes, at anke ikke har opsættende virkning. Den pågældende kan dog ikke afskediges fra en stilling på grund af fratagelse af autorisation, før der foreligger en endelig domstolsafgørelse.

§ 8. Psykolognævnet offentliggør afgørelser om midlertidig eller endelig fratagelse af autorisation efter §§ 3-7.

Stk. 2. Såfremt retten til at udøve hverv som autoriseret psykolog frakendes ved dom i en straffe-sag, skal anklage-myndigheden give Psykolognævnet meddelelse herom. Psykolognævnet offentliggør afgørelser om frakendelse.

§ 11. Psykolognævnet giver offentlig meddelelse om autorisationer samt om fratagelse og fraskrivelse efter §§ 9, 10 og 20.

15. § 8 ophæves.

16. Før § 9 indsættes som ny overskrift:

»Generhvervelse og fraskrivelse af autorisation«.

17. § 11 ophæves, og som nyt kapitel indsættes:

»Kapitel 1 c

Offentliggørelse af meddelte autorisationer, autorisationsændringer og andre tilsynsforanstaltninger

§ 11. Psykolognævnet fører en offentlig fortegnelse over meddelte autorisationer, generhvervelser og fraskrivelser på nævnets hjemmeside.

Stk. 2. Social- og indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om sted og form for offentliggørelse efter stk. 1.

§ 11 a. Psykolognævnet offentliggør med navns nævnelse domme om fratagelse af autorisation efter § 3, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Psykolognævnet offentliggør med navns nævnelse afgørelser om midlertidig eller endelig fratagelse af autorisation efter § 3, § 5 og § 7, stk. 2. Der kan ved offentliggørelse efter 1. pkt. ikke ske offentliggørelse af oplysninger om, at sagen oversendes til politiet.

Stk. 3. Bliver en autoriseret psykolog i medfør af straffelovens § 79, stk. 1 eller 4, ved dom eller kendelse frakendt retten til at udøve hverv som autoriseret psykolog, skal anklage-myndigheden give Psykolognævnet meddelelse herom. Psykolognævnet offentliggør med navns nævnelse de i 1. pkt. nævnte afgørelser om frakendelser.

Stk. 4. Social- og indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om periode, sted og form for offentliggørelse efter stk. 1-3.

§ 11 b. Psykolognævnet offentliggør med navns nævnelse afgørelser om:

- 1) alvorlig kritik, jf. § 2 c, stk. 2,
- 2) skærpet tilsyn, jf. § 2 d, og
- 3) fagligt påbud, jf. § 2 e, stk. 1.

Stk. 2. Der kan ved offentliggørelse efter stk. 1 ikke ske offentliggørelse af oplysninger om, at sagen oversendes til politiet.

Stk. 3. Afgørelser, der offentliggøres efter stk. 1, nr. 1 og 3, forbliver offentliggjorte i 2 år efter den dato, hvor afgørelsen er truffet. Afgørelser, der offentliggøres efter stk. 1, nr.

Kapitel 2

Rettigheder og pligter

§ 13. Klager over en autoriseret psykologs virksomhed inden for sundhedsvæsenet indbringes for Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn.

§ 14. Autoriserede psykologer skal føre ordnede optegnelser over deres virksomhed efter nærmere retningslinier fastsat af social- og integrationsministeren efter indstilling fra Psykolognævnet og efter indhentet udtalelse fra sundhedsministeren for så vidt angår psykologers ordnede optegnelser inden for sundhedsvæsenet.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte optegnelser skal opbevares i mindst 3 år.

Stk. 3-5. ---

Kapitel 3

Autorisations- og tilsynsmyndighed m.v.

§ 17. Som autorisations- og tilsynsmyndighed nedsætter social- og integrationsministeren et psykolognævn, der består af

- 1) 1 medlem udnævnt af social- og integrationsministeren,
- 2) 1 medlem udnævnt efter indstilling fra sundhedsministeren,
- 3) 1 medlem udnævnt efter indstilling fra undervisningsministeren,
- 4) 1 medlem udnævnt efter indstilling fra Kommunernes Landsforening,
- 5) 1 medlem udnævnt efter indstilling fra regionerne i forning,
- 6) 1 medlem udnævnt efter indstilling fra Københavns og Frederiksberg Kommuner,
- 7) 1 medlem udnævnt efter indstilling fra De Samvirkende Invalideorganisationer og

2, forbliver offentliggjorte indtil udløbet af den fastsatte periode for det skærpede tilsyn.

Stk. 4. Social- og indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om periode, sted og form for offentliggørelse efter stk. 1.«

18. *Overskriften* til kapitel 2 affattes således:

»Kapitel 2

Pligter for autoriserede psykologer«.

19. § 13 ophæves.

20. I § 14, stk. 1, udgår »efter nærmere retningslinier fastsat af social- og integrationsministeren efter indstilling fra Psykolognævnet og efter indhentet udtalelse fra sundhedsministeren for så vidt angår psykologers ordnede optegnelser inden for sundhedsvæsenet«.

21. I § 14, stk. 2, ændres »3 år« til »5 år«.

22. I § 14 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Social- og indenrigsministeren fastsætter efter indstilling fra Psykolognævnet og efter indhentet udtalelse fra sundheds- og ældreministeren for så vidt angår psykologers ordnede optegnelser inden for sundhedsvæsenet nærmere regler om autoriserede psykologers pligt til at føre ordnede optegnelser.«

23. *Overskriften* til kapitel 3 affattes således:

»Kapitel 3

Psykolognævnet«.

24. § 17 ophæves, og i stedet indsættes:

»*Nævnets sammensætning*

§ 17. Psykolognævnet består af en formand og fire øvrige medlemmer.

Stk. 2. Formanden skal være dommer. Social- og indenrigsministeren beskikker nævnets formand efter udpegning af vedkommende retspræsident.

Stk. 3. Social- og indenrigsministeren beskikker de øvrige medlemmer således:

- 1) Et medlem beskikkes efter fælles indstilling fra KL og Danske Regioner. →2) Et medlem beskikkes efter indstilling fra Danske Handicaporganisationer. →3) To medlemmer beskikkes efter indstilling fra Dansk Psykolog Forening.

Stk. 4. Medlemmerne, der beskikkes efter stk. 3, nr. 3, skal have bestået kandidateksamen i psykologi eller dermed ligestillet eksamen, jf. § 1, stk. 1.

8) 2 medlemmer udnævnt efter indstilling fra Dansk Psykolog Forening.

På tilsvarende måde udnævnes for hvert medlem en stedfortræder.

Stk. 2. Social- og integrationsministeren udpeger formanden og næstformanden blandt nævnets medlemmer.

Stk. 3. Psykolognævnets medlemmer udnævnes for 4 år. Hvis udnævnelsen finder sted i løbet af en periode, gælder den kun til periodens udløb. Til de medlemmer af Psykolognævnet, der ikke udfører hvervet som led i deres tjenstlige arbejde, ydes vederlæggelse og godtgørelse for befordring i lighed med ikkestatsansatte, der modtager særskilt vederlæggelse. Udgiften hertil afholdes af staten.

Stk. 4. Psykolognævnet meddeler autorisationer, jf. §§ 2 og 19, stk. 2, og fører tilsyn med de autoriserede psykologer.

Stk. 5. Social- og integrationsministeren fastsætter efter indhentet udtalelse fra Psykolognævnet dettes forretningsorden, herunder regler om, at nævnet kan tilkalde sagkyndig bistand, og at sager kan afgøres skriftligt. Social- og integrationsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at sager, i hvilke afgørelsen ikke skønnes at frembyde tvivl, henvises til formandens afgørelse.

Stk. 6. Psykolognævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 5. Der beskikkes på tilsvarende måde som efter stk. 2-4 en stedfortræder for formanden og for de øvrige medlemmer.

Stk. 6. Formanden og de øvrige medlemmer samt stedfortrædere for disse beskikkes for 4 år ad gangen. Finder beskikkelse af formanden, et andet medlem eller en stedfortræder, jf. 1. pkt., sted i løbet af en periode, gælder den kun til periodens udløb. Formanden kan genbeskikkes. Formandens beskikkelse gælder længst indtil udløbet af den måned, hvori den pågældende fylder 70 år. Genbeskikkelse af de fire øvrige medlemmer kan kun finde sted en gang for yderligere 4 år.

Stk. 7. Formanden og de øvrige medlemmer samt stedfortrædere for disse modtager særskilt vederlæggelse og godtgørelse for befordring for deltagelse i nævnets møder. Udgiften hertil afholdes af staten.

Stk. 8. Social- og indenrigsministeren fastsætter efter indhentet udtalelse fra Psykolognævnet en forretningsorden for nævnet.

Sagsbehandling m.v.

§ 17 a. Ankestyrelsen stiller sekretariatsbistand til rådighed for Psykolognævnet.

Stk. 2. Psykolognævnet kan indhente sagkyndig bistand i forbindelse med sagsbehandlingen. Hvis et nævnsmedlem ønsker det, skal der indhentes sagkyndig bistand.

Stk. 3. Formanden kan bestemme, at særligt sagkyndige eller andre kan deltage uden stemmeret ved nævnets behandling af en sag.

Stk. 4. Psykolognævnet afgiver en gang årligt en beretning om sin virksomhed. Psykolognævnet skal offentliggøre vejledende retningslinjer for autoriserede psykologers pligter efter lovens kapitel 2.

§ 17 b. Psykolognævnet er beslutningsdygtigt, når alle nævnets medlemmer eller disses stedfortrædere er til stede. Beslutninger træffes ved stemmeflertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Stk. 2. Psykolognævnets formand kan træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, hvor det må anses for åbenbart, at der ikke er anledning til at iværksætte tilsynsforanstaltninger efter lovens kapitel 1 b, og i beslutninger om ikke at iværksætte en tilsynssag, fordi sagens genstand eller det forhold, som sagen vedrører, ligger mere end 5 år tilbage, jf. § 2 a, stk. 4.

Stk. 3. Psykolognævnet kan overlade til sekretariatet at træffe afgørelse i sager om autorisation, jf. § 2, stk. 3, og anerkendelse af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer efter regler udstedt i medfør af § 19, stk. 1.

§ 17 c. Psykolognævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

§ 18. Autoriserede psykologer er forpligtet til på begæring af Psykolognævnet at afgive alle oplysninger, der er nødvendige for gennemførelse af tilsynet.

25. § 18 ophæves.

Stk. 2. Psykolognævnet skal til Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn indbringe sager vedrørende autoriserede psykologers virksomhed inden for sundhedsvæsenet, som nævnet finder vil kunne give grundlag for kritik eller anden sanktion.

§ 19. ---

Stk. 2. Psykolognævnet kan meddele autorisation som psykolog til personer, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, som kan ligestilles med de i § 2, stk. 1, nævnte uddannelser.

§ 20. Er autorisation som psykolog her i landet givet på grundlag af autorisation i et andet land, kan Psykolognævnet fratage vedkommende autorisationen, hvis autorisationen i vedkommende andet land bliver frataget den pågældende eller på anden måde taber sin gyldighed.

§ 21. Ret til at betegne sig som psykolog har kun den, der ved et universitet eller anden højere uddannelsesinstitution har bestået kandidateksamen i psykologi eller dermed ligestillet eksamen.

Stk. 2. Reglerne om tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-f, finder tilsvarende anvendelse på psykologer.

§ 23. Overtrædelse af § 1, §§ 14-16 og § 21, stk. 1, straffes med bøde.

26. Før § 19 indsættes som ny overskrift:

»Anerkendelse af udenlandske psykologers erhvervsmaessige kvalifikationer«.

27. § 19, stk. 2, ophæves.

28. § 20 ophæves.

29. Før § 21 indsættes som ny overskrift:

»Tavshedspligt«.

30. § 21, stk. 1, ophæves.

Stk. 2 bliver herefter stk. 1.

31. Efter § 21 indsættes i *kapitel 4*:

»Orientering og vejledning

§ 21 a. Psykolognævnet skal orientere Styrelsen for Patientsikkerhed om afgørelser vedrørende en autoriseret psykolog, der virker i sundhedsvæsenet, hvor nævnet har udtalt alvorlig kritik, jf. § 2 c, stk. 2, iværksat skærpet tilsyn, jf. § 2 d, givet et påbud, jf. § 2 e, eller midlertidigt eller endeligt frataget autorisation, jf. §§ 3 og 5.

§ 21 b. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn skal orientere Psykolognævnet om afgørelser, hvor Disciplinærnævnet har udtalt kritik, udtalt kritik med indskærpelse eller iværksat sanktioner, vedrørende en autoriseret psykologs virksomhed inden for sundhedsvæsenet.

Stk. 2. Psykolognævnet skal ved henvendelser vedrørende en psykologs virksomhed inden for sundhedsvæsenet vejlede om muligheden for at indbringe en klage for Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn.«

32. I § 23, stk. 1, ændres »§ 1, §§ 14-16 og § 21, stk. 1,« til: »§§ 1, 14 og 16«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2017.

Stk. 2. § 11 b i lov om psykologer m.v., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 17, finder ikke anvendelse for sager, som er indgået til eller oprettet af Psykolognævnet som led i administrativ sagsbehandling før den 1. juli 2017.

Stk. 3. Formanden for nævnet beskikkes første gang for en periode på 5 år.

Stk. 4. Regler fastsat i medfør af lov om psykologer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 229 af 8. marts 2012, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.